

Dire Aug. 80

1193

(E A) 3. d. f.

S
I

S

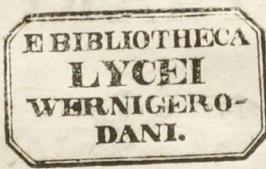
JACOBI ALTINGI
SYNOPSIS
INSTITUTIONUM
CHALDÆORUM
ET
SYRARUM.

FRANCOFURTI *ad MOENUM*,
Sumptibus viduæ beati KNOCHII.
& J. G. ESSLINGERI.

Anno MDCCXLVII.

1747

L 206

Benevolo Lectori S.

Quum ineunte anno 1643. Professionem Linguarum Orientalium in hac Academia auspicarer, præter Hebræam mihi etiam docendam esse vidi Chaldaeam. Huic enim in Veteris Instrumenti Libris datus est locus, non tantum sparsis hinc inde quibusdam sive vocabulis, sive vocabulorum formationibus, sed etiam insertis integris sententiis ac capitibus: ut manca mutilaque sit intelligentia Vet. Test. nisi Chaldaæ quoque linguae aliqua fuerit parta notitia. Quamobrem ne quid deforet Studiosis Prophetici sermonis, quorum mihi demandata fuerat institutio, illicè cogitare cœpi de adornanda Synopsi Chaldaicâ, nec non Syriacâ, quoniam adeò affine est, & tantum non idem cum Chaldaeo idioma Syrum, sola propemodum dialecto discrepans, cuius exempla in novo Test. occurunt, ex quo prima hujus versio expresa fuit. Infistens igitur Celeberrimorum Vitorum Johannis Buxtorfi Patris, & Ludovici de Dieu vestigiis, utramque concinnavi, ac censemdam misi Nob. & Clarissimo Constantino L'empereur ab Oppyk, hujus approbationem quoque nactus anno Professionis meæ primo. Ab eo tempore in Collegiis privatis, Chaldaicis, Syrisque, Synopseôn illarum copiam feci auditoribus, qui abundè manuductionis ita sibi subministratum agnoverunt, & grati prædicarunt. Etsi verò non hi solum postularent, verùm etiam ipse Celeb. L'empereur censuisset optimè de literis istis me meritum, si publici juris facerem: quandoquidem nihil tam exactum & compendiosum extaret, quod privatim & publicè juventuti istarum linguarum studiosæ proponi posset: persuaderi tamen mihi passus non sum, cum quod tantam laudem

non agnoscerem. tum hac quoque de causa , quia
tantum certitudinis heic non reperi quoad puncta
eorumque mutationem , quantum quidem in He-
bræis. Ergo satis duxi, quum Hebrææ punctuationis
Fundamenta primum vulgarem , annotatæ , quæ ex
linguarum Chaldææ Syraque analogiâ anomalam
istic habebant rationem , quibus ultimam sectionem
implevi ; ipsa autem illarum præcepta manserunt
inedita , quamvis manu plurium frequenter descri-
pta , qui discentes à me acceperant , & postea do-
centes aliis vicissim impertierant. At nunc tandem
instantibus φιλέεργασίων efflagitationibus , ne describen-
do fatigarentur amplius Studiosi , assensus sum , maxi-
mè quia typographus characteres Syros nactus erat ,
ut appendicis loco accederent postremæ editioni
Grammaticæ Hebrææ. Cæterum constitueram initio
sociare Chaldæa & Syra , unoque Aramæa syno-
pseos nomine insignire ; sed forma libri non permi-
xit , fueruntque ab invicem sejungenda , sic tamen ut
comparanti convenientia utriusque linguae nullo
negotio animadverti queat. Portò id unum ro-
gandus hîc mihi es, Lector amice , ut quo affectu
ista Sacrae eruditioñis subsidia à me communicantur ,
quo item Hebraea nostra jamdudum amplexus fui-
sti , eodem hac quoque excipias , ac tuo ipsiusque
Ecclesiæ bono feliciter iis utaris , fruaris , atque hoc
pacto me , imo & te , votorum condennes. Scripsi
Groningæ Frisorum Kalend. Augusti 1676.

JOH. ALTING.

SYN.

SYNOPSIS INSTITUTIONUM.

SECTIO I. Generalis.

CANON. I.

Lingua Chaldaea communes habet cum Hebræa Literarum characteres, & potestatem.

§. 2. Puncta, quæ ad Sonum moderandum faciunt, pariter cum Hebræis communia sunt, tam Vocalia, quam Servilia.

§. 3. Quiescentes item literæ exdem sunt. Attamen loco נ plerunque usurpatur נ.

Pro נ finali adhibetur נ, quotiescumque aliud נ immediate antecedit, vitandi concursus ergo, תְּלִיתָאָרֶת tertium, pro תְּלִיתָאָרֶת Dan. 2, 39. Excipe בְּרַחֲנָאָן in herba Dan. 4, 12. 20.

Alias quoque pro finali נ scribitur, נ, ex frequenti permutatione harum literarum, לְהַתְּקַשֵּׁרְתָּה ad occidendum Dan. 2, 13. : תְּבִירָה fragile v. 42.

Jod mobile ex Syrismo vocalem suam rejicit in locum præcedentis schevatis, & in ea quiescit, vel plane excidit: quod factum in מְחֹאָה in vita conservans, pro מְחֹאָה Dan. 5, 19.!

SYNOPSIS.

§. 4 Vocalis longa s^{ep̄}e loco brevis , & vicissim brevis loco longæ occurrit : atque tunc non ex figura, sed ex analogia estimantur sunt **בִּשְׁרָאֵל** caro Dan, 2, 11. **עַבְדוּתָה** opus v. ult. **וְבָאֹשֶׁת** חֲרֵשׁ mala Ezt. 4, 12. conuenient Dan, 6, 6. Vocales etiam longæ omnes , nisi defectum vel quietem compensent, aut quieti inserviant, mutabiles sunt.

§. 5. Scheva simplex Mobile est, quoties reperitur post syllabam perfectam: videlicet 1. initiale, 2. post vocalem longam absolventer syllabam, 3. post scheva mutum, vel explicitum, vel implicitum in dagesch. Quiescens est, quod ad absolvendam syllabam facit : nempe 1. post vocalem brevem omni alio complemento temporis deficientis destitutam , 2. post vocalem longam vicariam brevis vocalis, 3. finale , etiam geminum.

§. 6. Scheva compositum loco simplicis mobilis assumitur à literis Gutturalibus, (ali quando etiam à non - gutturalibus,) ac regulis Hebræorum paret,

Prima radicalis & pro schevate mobili more Syrorum interdum accipit tzeri in initio dictionis, **תְּאַכְּסָה** accensa , pro **תְּאַזְּזָה** Dan. 3, 22. **לְבָבָה** abi , pro **לְבָבָא** Ez. 5, 15.

Patach furtivum loco simplicis quiescentis subscriptur literis **תְּחִנָּה** radicalibus, quando ultimæ sunt post tres ultimas vocales magnas,

INSTIT. CHALDÆARUM. 3

gnas, & kibbutz גִּבְעָה altum, רַוֵּת spiritus & quando penultimæ sunt sequente schevato muto. שְׁבָעָת satiatus fuisti.

§. 7. Diphthongescit Jod seheva mutum sub se habens, antecedente patach vel cholem, חֹלוֹת fuisti Dan. 2, 31. אִיתִי est v. 30. מַיִם aquæ, in Targum.

§. 8. Dages Lene imprimitur literis נְפָתָח ab initio & in medio dictionis post scheva quiescens. Affixa secundæ personæ tamen illud non admittunt, רְתָכִין lex vestrae Dan. 2, 9.

§. 9. Dages Forte geminat literas. A Gutturalibus & Resch non admittitur, ejusque loco vocalis brevis antecedens mutatur in oppositam longam. Compensatio tamen ista frequenter negligitur. Excidit quoque nonnunquam ex litera schevata. Interdum loco illius Nun schevatum collocatur. וּמִנְדָּעָת & scientia, pro מִשְׁעָן Dan. 2, 21. הַנּוּל introduced, pro הַעֲרָלָת v. 25. תְּנִסְתָּה eduxit, pro תְּנִסְתָּה Dan. 5, 2.

§. 10. Apex unus geminusve inscribitur supernè literis numeralibus, vocibusve decurtatis; quod Rabbinis familiare est.

§. 11. Accentus à Daniele & Ezra adhibiti

sunt iidem , qui apud Hebræos in usu sunt,
iisdem fere observatis legibus.

§. 12. In Derivatione vocum ab Hebræa origine permutantur sæpiissime literæ , tum ejusdem organi , רְפָה Chald. טְבַנָּא infamia, בְּרוֹלָא ferrum : tum ejusdem classis , טֻבָּא bonum esse , Ch. בְּחֵי אֲרַעַא inane tum similis figuræ, Ch. בִּיאָה & אַרְקָא terra, Ch. oвum : tum de- nique sibilantes cum mutis lingualibus , בְּוּשָׁה Ch. erubuit שְׁלֹשָׁה Ch. תְּלַת tres ; Ch. זְחָבָה aurum, צְבִיא caprea, בְּן Chald. בָּרָךְ filius, אַלְמָנָה vidua.

§. 13. Serviles literæ sunt undecim , quot Hebræis ; atque etiam eadem, nisi quod Da- leth servile sit , & contra Schin radicale. Mnemosynon illarum est אָבִי דְּכָל-מְתַנְּהָה pater

§. 14. Præfixa septem numerantur בְּרוּכָל מְתַנְּהָה וְכָל . Ex quibus more Hebræo accedunt מְתַנְּהָה & itemque הָ interrogativum. Demon- strativum הָ duntaxat jungitur pronomini- bus quibusdam separatis tertiae personæ per kametz; iste, הָאֵת ista, הָאֵלֶין isti: ast cum הָ & הָיָה habeat patach. Relativum הָ per scheva adhæret: Daniel autem & Ezras pro illo הָ separatum solent adhibere.

§. 15. Pro

INSTIT. CHALDÆARUM.

§. 15. Pro terminali punto tzeri substituitur patach, quotiescumque sequitur Cheth, Ajin, vel Resch.

§. 16. Hebræorum Cholem plerunque mutatur in hametz, סָלֵע seculum à שׁוֹבֵן. Eorundem duplex segol, nec non tzeri & segol nominum segolatorum in scheva & patach transit, עֲבָדָר servus, à עַבְרָסָר liber à סָפֶר : ast geminum patach vicarium abit in scheva & tzeri, טָעַת statutum, à מִתְּטָה.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere nequeunt, sed eorum prius mutatur in vocaliem brevem, posterius autem fit quiescens. Vocalis illa brevis substituitur fere juxta leges Hebræorum, sive utrumque scheva simplex fuerit, sive alterutrum compositum. Posterius autem scheva quando abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales easdem anomalias parint, quas apud Hebræos: ut nec dages admissant, nec scheva simplex mobile. Vide §. 6. & 9.

SECTIO II. de Nomine & Particula.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum est, aut Fœmininum ; in paucis Commune. Præter ea, que significatione Muliebria sunt, etiam alia nonnulla ejusdem generis in literam radicalem exeunt. Alias Fœminina desinunt.

I. in אservile, non tamen emphaticum,
חַבְמָא גִּבְוֹרָא potentia, sapientia.

Retinetur tamen apud Danielem & Ezram fre-
quenter חַבְתָּה בְּדַבָּה וְשִׁיחָתָה
verbū mendax ac corruptum Dan. 2, 9.

II. in ית vel ית heemantica; quæ saepe
suum abjiciunt, quando absolute usurpantur
extra constructionem regiminis, vel affixio-
nem. נְרוּת vel נְלָרָת sterquilinum, unde
צְלָוָה נְלָרָה Dan. 2, 6. & Ezt. 6, 11. vel צְלָות
precatio, מְרֻכּוֹת מְרֻכּוֹת regnum.

Numeralia cardinalia sub masculina terminatione
fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebræo-
rum nominibus à fine jungitur א. emphati-
cum, usu tamen latiore, & quidem.

Masculinis nudè: שָׁוֹר צְדִיקָא justus, צְדִיקָה mons, טִירָא arcanum. Veruntamen א. & י. quiescens ante emphasis in Jod mobile transeunt, קָרָא מֶרְאָה Dominus, קָרָא מֶרְאָה innocent. Terminatio י. ante emphasis in א. mutatur, & tunc א. emphaticum in ת. abit, juxta §. 2. יְהֹוָה יְהֹוָה, יְהֹוָה יְהֹוָה, יְהֹוָה Ju-
dæus.

Fœmininis in radicalem literam vel in ת
ser-

INSTIT. CHALDÆARUM.

7

servile terminatis, nudè: נָגֵר *niger*, ignis, מֶלֶךְתַּא *regnum*. Desinentibus verò in אַ mutato Aleph in Thau, & præcedente ka-metz in scheva, חַבְמָא חַכְמָה, sapientia, מִדְינָא *provincia*. Finita in אָ ex masculinis in יַ loco Aleph rursum sumunt primitivum Jod, sed schevatum, & fœmininum Aleph seu He in Thau mutant, קִרְמָה *prima*, קִרְמָתָא *secunda*.

Fœminina orta à masculinis substantivis solam emphaticam formam habent, quæ etiam pro absoluta usurpat, à מלְכָא *rex* descendit. solidum: מלְכָה *regina*, non item מלְכָן: soluta tamen locum habent, quando vel in regimine occurunt, מלְכִתָּה *regium* vel in pluralem flectuntur reginae.

§. 21. Motio masculini in fœmininum fit 1. in substantivis additâ ad formam absolutam syllaba, à גְּבָרָא *vir*, fit גְּכָרָה *mulier*, non גְּבָרָה.

Unicum מלְכָתָא *regina* descendit à forma emphaticâ masculinâ, demâ emphasi.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscitâ terminatione אַ, fœmininâ טָה *bonus*, bona, קִירְיָה *ardens* m. & f. Sed Adjectiva in אַ vel Jod quiescens finita, mutant

tant ultimam literam in Jod mobile, ante terminationem foemininam, שְׁנִיא שְׁנִיא ^{di-}
 versus, diversa, נָכַר vel נָכַר innocent f.
 Adjectiva terminata in יְ, mutant eam terminationem in אֵ, atque huic foemininam
 annexuntur, יְהוּדָה Judæus, יְהוּדָה Judæa.

§. 22. Forma emphatica masculinorum ab ea, quæ foemininis absoluta est, non discrepat in Adjectivis : distinctio autem ex constructione petenda est. תְּקִיפָּה *for-*
tis m. נְקִיָּה *fortis f.* masc.
 emph. & foeminin. absol. innocent *m. & f.*
 בְּשָׂרָה *masc. emph. & foem. absol. Chalda-*
us, & Chaldaea.

§. 23. Dualis terminatio est, רְגִלְתִּים *pe-*
des, שְׁנִין dentes, קְרִינִין cornua. Plerunque
 autem pluralis ejus loco venit, עַיִינִין *ale,* קְבִין *oculi.*

Duo ista הַרְיוֹן *duo*, & הַגְּרִתְמִין *due*, jod quiescens
 habent.

Pluralis Masculinorum desinit in יְ: for-
 matur à singulari emphatico demà emphasi,
 (quæ ratio quoque est formandi dualis, יְ)
 בְּשָׂרִי, גְּבָרִי גְּבָרָא גְּבָרִין, arcanum, רְגִילִין
 בְּשָׂרָה Chaldaeus.

Act

INSTIT. CHALDÆARUM.

9

Ast Participia verborum quiescentium tertia faciunt hæc exclusa in plurali נָלָתְנָהּ ; נָלָתְנָהּ revelans , שָׁבֵרָהּ solutus .

Pluralis Fœmininorum terminatur in נָלָתְנָהּ : formaturque à singulari absolute, abjecto נָלָתְנָהּ fœminino , גִּבְרָא גִּבְרָןּ fortitudo , robur ; נָלָתְנָהּ תְּקִוָּה valida . Quæ desinunt in terminationem masculinam, flectuntur à singulari emphatico , more masculinorum , אַצְפָּעָה אַצְפָּעָה אַצְפָּעָה digitus . Formæ in Thau exentes hoc amittunt , & antecedaneas literas quiescentes movent , מְרֻעִיתָ מְרֻעִיתָ grex , זְכֹרֶת זְכֹרֶת innocentia .

§. 24. Plurali Emphasis accedens Masculinorum quidem נָלָתְנָהּ in אַנְגָּלָה mutat : אַנְגָּלָה ar-
cana , גִּבְרָיִן גִּבְרָיִן viri . Eadem est ratio Du-
lium, מְיָם מְיָם aquæ .

At finita in נָלָתְנָהּ faciunt hic נָלָתְנָהּ ; יְאַגְּדָה קְרָמִיא primus .

Fœmininorum autem נָלָתְנָהּ in אַנְגָּלָה vertit, בְּתוּלָה אַצְפָּעָה אַצְפָּעָה digitæ , בְּתוּלָה virgines .

Anomalie in formatione pluralis numeri obser-
vanda veniunt istæ ;

I. Masculina nonnulla pluralem habent termina-
tionis fœmininæ ; hæc autem plerunque adsciscunt
Vau

Vav mobile, rarius He , ante terminationem fœminam, אֲרִיאָרְיוֹן ^{פַּחַר} princeps, dux, leo, שֵׁם שֶׁמֶהוּ, אָב אָבְהָן ^{סָסָס}, pater, equus, שֵׁם nomen.

II. Fœmina nonnullæ pluralem habent terminatio-
nis masculinæ, רִיחַת רְוחָן ^{spiritus}, חַטְפַּת חַנְפָּתִין ^{triticum}.
verbum,

III. Nonnulla masculina utriusque terminationis
pluralem admittunt, קָלָן & קָלָן vox, וְקָלָן & קָלָן dies, יוֹם & יוֹם &c. fœminum
נְפָשָׁן & נְפָשָׁן anima factus & נְפָשָׁן נְפָשָׁן.

§. 25. Casus interdum particulis varian-
tur. Indicat autem Genitivum ד vel,
רְדוּיד Davidis, פִּידְפַּחַר figuli.
Dativum לְרוּד Davidi.

Accusativum יִתְּדוּיד, יִתְּהַבֵּב
לְהִתְּהַבֵּב ex Syrismo זהבה
ad afferendum vasa aurea Dan. 5, 2.

מְלֻכָּא
Vocativum aliquando emphasis, o
res Dan. 4, 27.

Ablativum מִן vel מִן a Davide. Sed
ablativum instrumenti vel auxiliī
בְּגָלְיוֹת pedibus suis Dan. 7, 19.

§. 26. Regimen non admittit formam
em-

INSTIT. CHALDÆARUM. II

emphasis nisi intercedat ד vel ex templo domus Dei
 מִן־הַיּוֹם וְיָכֵת הַיּוֹם אֶל־הָאֱלֹהִים
 עַל־גִּירָא וְיָכֵת הַיּוֹם אֶל־מִלְכִיא
 super calcem parietis palatii regis v. 5 quan-
 quam etiam illi הַיּוֹם locus sit, quando regimi-
 nis forma adhibetur חֲצֵפָה וּפְחַר argilla si-
 guli Dan. 2, 41. נָבָר וּנְגָר flavius ignis
 Dan. 7. vers. 10.

Regimen poscit in Masculinorum Singula-
 ri formam absolutam, אלה שמיא Deus cœlo-
 rum Dan. 2, 37. בְּכִתְבֵּשׁ קְרָבָה secundum
 scripturam libri Mosis Ezr. 6, 18.

וחוינו ראי, prof. visiones capitales mei ex חִזּוּן קְרִיּוֹשִׁי ex vers. 18.

Regimen idem in Fœmininorum Singulari
 mutat נ, formæ absolutæ in ת, מלה מלכָא, חיota bestia agre
 verbum regis Dan. 2, 10. חיות ברא
 Dan. 4, 20. Ad terminaciones in נ in variatas
 relinquit, במלכות אֲנָשָׁא in regno hominum
 Dan. 4, 25.

In istorum Plurali tollit נ, ex forma em-
 phatica. ואצבעת רגליים digiti pedum Dan.
 2, 42. מִזְוֹקַת עַלְמָא a diebus seculi Ezr. 4, 15.

§. 27.

§. 27. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis, & Pluralibus foeminitis emphaticis, demum emphasi. **נְשָׁמָא פְּשָׂרָה פְּשָׂרָה** interpretatio ejus, מִתְּגַן מִתְּנַחַתָּא נִשְׁמַתָּךְ anima tua, מִתְּנַחַתָּא נִשְׁמַתָּךְ dona tua.

At Pluralibus masculinis absolutis accedunt ablato Nun cum punto precedente, & manente Jod, indice numeri multitudinis, **עֲבָדֵין יְמִין** servi ejus, **יְמִין עֲבָדֵין** dies ejus, Eademque est ratio Dualium, **גָּלְדִּין בְּגָלְדִּי** pedes ipsius.

Participiis eadē ratione Affixa accedunt, quā Nominibus.

§. 28. Terminale punctum terti, patach, & segol formae absolutæ, in emphasi, motione adjectivorum, declinatione aut affixione tollitur, succedente schevate. **אֶלֶם צְרָקָא**, **עַלְמִין יְמִינָא**, **עַלְמִין יְמִינָא** **סְכֻלָם** **סְכֻלָם** **עַלְמָן** **עַלְמָן** **tempus**, **imago**, **stultus**, **stulta**; **קְדוֹשָׁה קְדוֹשָׁה** **קְדוֹשָׁה קְדוֹשָׁה** **sanctitas**.

§. 29. Forma **פְּקָר** seu **פְּקָר** corripit cholem istis in casibus in oppositam brevem katzhatuph vel kibbutz, **עַשְׁנָה** **robur tuum**, **רַחֲקָה רַחֲקָה** **angustia**.

§. 30. Forma **עַזְזָה** in iisdem incrementis Jod

Jod schevato præmittit patach, עין ענין oculus. Aliquando Hebræorum more Jod quiescit in tzeri, עין לזרהס & oculus Dei ipsorum, Ezr. 5, 5. ליל ליליא nox, ubi insuper Jod mobile accessit.

§. 31. Forma יְהֹוָה Jod movet, quemadmodum apud Hebræos, unde vocalis antecedens, quæ brevis relinquitur, in scheva abit, fletus, עֲנֵי בְּרִיא afflictus.

§. 32. Monosyllaba in patach mutant il-lud in scheva; בָּרְבִּי *sanguis*, flius meus. Eorundem tzeri aut schutek servatur פִּים פַּמְאָה *equus*, סִיסָּה *pista*, כְּפָא *petra*, שְׁנָה *nomen* habet שְׁמָא ab Hebræo os. At שְׁמַיִם *shim* Defectiva radicali secunda accepto dages tzeri in chirek breve vertunt, & cholem in kibbutz; patach autem retinent, vel in chirek breve mutant. נֶסֶת נֶסֶת *signum*, גֻּבְגֻּבָּא *bucella*, fovea, פְּתָחָה *ros*, טַלְטַלָּא *bucella*.

§. 33. Pronomina separata sunt Personalia.

1. Pers. com. Sing. אַנְהָ vel אֲנָה ego.
Plur. אַנְחָנָא, אַנְחָנָתָא nos.

Sing. com. אָנֹתָה & אָנָה tu.
 2. pers. Plur. { masc. אָנֹתִים & אָנְתִּים vos m.
 { fem. אָנֹתִין & אָנְתִּין vos f.

b

3. pers.

3. pers.	masc.	sing. הָאֵלֶּה ipse.
	plur.	הַמִּן הַנְּפָנִים ipsē.
	fem.	sing. הַיָּה ipsa.
		plur. הַנְּגָנִים ipsae.

רֹא רָנָא: זֶה זֶה זֶה vel Demonstrativa, זֶה זֶה זֶה
vel זֶה זֶה זֶה illi, illi, illi, illi, illi, illi.

מָא מָה quis? rei quid, quod?

Relativum, הַיְ qui, que, cui aequipollit, הַ praefixum.

§. 34. Affixa mediantibus certis punctis (vocalibus aut schevate) agglutinantur Nominibus ac Participiis: & quidem Singulibus masculinis & femininis utriusque numeri: e. gr. מֶלֶךְ m. s. rex, מֶלֶכְוֹתָא f. sing. regnum, מֶלֶכְוֹתָא f. pl. regna.

מֶלֶכְוֹתִי מֶלֶכְוֹתִי מֶלֶכְוֹתִי sing. י per (.)
1. p. com. מֶלֶכְוֹתְנוּ אַמְלָכְוֹתְנוּ אַמְלָכְוֹתְנוּ נָא (.)
pl. נָא & נָא per (.)

מֶלֶכְוֹתָךְ מֶלֶכְוֹתָךְ מֶלֶכְוֹתָךְ masc. ק per (.)
2. p. sing. מֶלֶכְוֹתְכֶיךָ מֶלֶכְוֹתְכֶיךָ per (.)
fem. ק בְּבוּבָה

מֶלֶכְוֹתְכֶן מֶלֶכְוֹתְכֶן מֶלֶכְבֶּן masc. ק בְּנוּבָה per (.)
pl. בְּנוּבָה per (.)

מֶלֶכְבֶּה מֶלֶכְבֶּה מֶלֶכְבֶּה masc. ה per (..)
3. p. sing. ה per (..)

מֶלֶכְבֶּת מֶלֶכְבֶּת מֶלֶכְבֶּת fem. ה per (.)

3. P.

INSTIT. CHALDÆARUM.

15

מְלִכּוֹתֵחֶזֶן מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (הַזֶּן) per (.)
3.P. pl. { masc. form. מְלִכּוֹתֵחֶזֶן מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (הַזֶּן) per (.)

Ante ה f. aliquando scribitur patach in
ore ejus Dan. 7, 5. עַל־גָּבְּתָא in dorso suo v. 6.

Feminina pluralia habent interdum cum affixo
3. pers. sing. masc. סְפֻרְתּוֹרִי labia ejus, cum affixo
3. pers. sing. fœm. plerunque הַאֲבָרְבָּתָא (.) per (.)
vaſſitates ejus.

הַס & לְס apud Ezram legitur כָּז & הַז interdum, לְנַס vobis Ezr. 5, 9. שְׁמָרְתָּהֶם nomina ipſorum.

Pluralibus masculinis, & dualibus; e.gr.
reges מלכין

		excluso ut trobique
1. p.com	{ sing. י per (.) pl. מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.)	od multitudinis,
2. pl.	{ sing. masc. ה per (.) oriente Jod. plur. fœm. ה per (.) & כ per (.)	מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.)
	plur. { masc. ה per (.) fœm. ה per (.)	מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.) מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.)
3. per Sing.	{ masc. ה per (.) fœm. ה per (.) eliso vel oriente	iod in vav quiescens mutato, מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.) מְלִכּוֹתֵחֶזֶן (.) iod,

ב 2

3. pers.

מְלֵבִידָן (masc. per רַיִדָּן) **מְלֵבִידָה** (fem. per רַיִדָּה) 3, pers. plur.

§. 35. Tria hæc אָב pater, מִנְ frater, תָמֵם
socer, in singulari ante affixa adsciscunt schu-
rek, cui illa nude junguntur. Adhibentur
autem tunc affixa tertiarę pers. singularia sylla-
bica יְ & הְ אַבּוֹת, אֲבָבָה, אֲחָרוֹת, fra-
ter ejus, חַמְקָה socer ejus, f. Attamen cum
affixo primarę pers. singulari analogia obser-
vatur, אֲבָבָי pater meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt
more nominum. Imitantur autem

I. Singularia, *post* אַחֲרֵי *propter*, מִן *a, ab, יְתָן* nota accusativi cuius patach, ut syllabam absolvere queat, in kametz mutatur.

II. Pluralia, *post*, בְּפִרְאָרֶב, *super*, קְרַבָּן, *et c.*, sic *אַיִלָּת*.

III. Utraque, tam Singulāria quām Plurālia, ^{חִזְוֹרָה} *inter*, ^{כָּל} *pro*, ^{אַנְטֵה} *coram* ^{תְּחֻזָּה} *sub*, *pro*.

SECTIO III. *de Verbo.*

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus variatur, quarum singulæ Activum & Passivum habent. Secunda autem Dageslata est, cæteræ Non-dageslatæ.

I. Pe-

1. *Pehal.* פֶּהָל Itpehel אַתְּפֵהָל
 2. *Pehel.* פֶּהָל Itpahel אַתְּפֵהָל
 3. *Aphel.* אַפְּהָל Ittaphel אַתְּפֵהָל

§. 38. Terminale punctum Conjugationis ac Temporum corripitur in scheva in Præteriorum tertia fœmininâ & primâ communis singularibus, nec non in Futurorum secundâ fœmininâ singulari, & secundâ ac tertia utriusque generis pluralibus. Alias constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiescentia mediâ radicali, quæ terminale punctum in prima & tertia conjugatione nusquam mutant.

§. 39. Præteriorum tertia fœminina singularis formatur à masculina addito תְּפִקְדָּה : & differt a prima singul. communis, quæ hujus loco addit. תְּפִקְרָה :

Tertia fœmin. sing. definit in geminum segol, si radicalis ultima fuerit Resch: Sin hæc sit Cheth vel Ajin in geminum patach: manente punto primæ radicalis, הַבְּרָתָה duxit f. שְׁבִחָתָה laudavit f. Animalè segol est pro patach, in וְהַרְקָתָה & comminuit, pro אֲרָקָתָה Dan. 2, 45.

Secunda sing. communis est, addens תְּ ex אֲתָה.

Quiescentia tertia radicali in masculino semper תְּ
 b 3 h2-

habent, **שׁוֹרְגִּים** *sufisti* & in prima persona interdum
חַיִּים adhibent, **שׁוֹרְגִּים** *erravi*.

Aliqua addunt secundæ masculinæ & vel חַיִּים para-
gicum antecedente kamets, **חַשְׁבָּתִים** *cogitasti*;
& sine eo quandoque kamets, sumunt ex Hebraismo,
שְׁבָתִים *laudasti* Dan 5, 23.

Tertia pluralis in masculino ¹ addit, & אֵל
in fœminino. **פְּקָרָה** m. & **פְּקָרָה** f.

Secundæ & primæ plurales annexunt fines
pronominum חַיִּים m. חַיִּים f. & נָשִׁים comm.
פְּקָרָה m. **פְּקָרָה** f. & **פְּקָרָה** com.

§. 40. Participia fleuntur ut nomina.
Extra Pehal ח characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent Præsens & Præ-
teritum, Passiva unum.

§. 41. Infinitivus in Pehal habet ח characteristicum cum chirek ob scheva primæ radicalis, quod si hæc gutturalis fuerit, segol
est sub מְפָקֵד, aut לְמַעַבֵּד *ad faciendum*.

Extra Pehal à fine adsciscitur א præceden-
te gemino kametz, **פְּקָרָה**, א.

§. 42. Imperativus formatur in omnibus
Conjugationibus, tum Activis, tum etiam
passivis. Personas ejus distinguunt afforman-
tes sing. fœm. א plur. masc. א & plur. fœmin.
א sing. fœm. **פְּקָרָה** plur. masc. **פְּקָרָה** plur.
fœm. **פְּקָרָה**.

§. 43.

§. 43. Futurum flectitur ex Imperativo, per præformantes & afformantes.

Præformantes sunt אַתְנָא quæ Hebræorum more personas distinguunt, nisi quod solum tertias Plurales designet in utroque genere,

Afformantes sunt secundæ singul. fœmin. נִנְחָרִין. Secundæ & tertiae pluralium masculinarum quidem נִנְחָרִין וּפְקָרִין, fœmininarum autem תְּפָרָשָׁה וּבְרָאָה. תְּפָרָשָׁה.

In secunda fœm. sing. interdum negligitur Nun, עֲבָרִי transi.

§. 44. Passiva omnia habent characterem אַתְנָא: cuius הַ primæ radicali cognatae per dages inferitūr; eidemque sibilantē postponitūr, & insuper post י in ה, & post ז in ט mutatur. Si tamen Thau istud geminandum sit per dages, cum sibilante locum permutare nequit, אַתְשָׁלָט inventus fuit. traditus est, neque etiam cognatae inseri, אַתְמָכָע submersus est, pro עֲתָבָה אַתְמָנָה: ju- cati sunt.

Pro עֲתָבָה ex Hebraismo aliquando חַתָּה scribitur.

§. 45. Conjugatio Prima Verborum Perfectorum (quæ uti apud Hebræos tribus literis radicalibus constant, iisque semper præ-

b 4 sen-

sentibus, atque omnibus mobilibus,) in Activo Pehal sic formatur.

Præteritum sub radicali primâ scheva habet, sub secunda patach, פְּקֻדָּה.

Heic aliquando occurrit chitek breve, vel tzeri, raro cholem. יִתְבַּחַת potuit, יִכְלֶל sed sit, קָרְבָּן accessit. שְׁלֹט dominatus est, דָּמֹעַ dormivit.

Quæ terminantem vocalem heic habent tzeri vel cholem, retinent eam in tertia fœmin singulari aliqua etiam eandem servant in prima sing. בְּטַלְתָּה cessavit, חֲרוּבָתָה vastata fuit; sic נְסֵבָתָה accepi.

Participii præsentis, seu Benoni puncta sunt kamerz & tzeri קָרְבָּן.

Non est infrequens chirek breve pro tzeri, נְחַת descendens, דְּלִקְתָּה ardens.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & chirek longum, פְּקֻדָּה.

Infinitivus desinit in patach, פְּקֻדָּה.

Imperativus exit in kibbutz. פְּקֻדָּה.

Aliquando finis est patach, קְתַבְתָּה scribe. Maxime quando media vel ultima est gutturalis mobilis aut resch. בְּחַזְתָּה proba, שְׁלַחְתָּה mitte, עַבְרַתָּה transi, vel tzeri עַבְרֵי fac, אַזְלֵי abi.

Fuiurum sequitur terminationem Imperativi,

Passi-

Passivum Ithpehel terminatur in tzeri: at ejus Imperativus ordinariè in patach.

Tzeri istud in præteriti tertîâ sing. fœm. retineri solet, אֶתְרַחִצָּתְּ confisa suit, si quidem ea fuerit terminatio in Pehal.

Loco Ithpehel nonnunquam adhibetur Participium præteritum activi Pehal, flectiturque instar præteriti, sic ut chirek longum per omnes personas constanter retineat. קָטֵלְתָּה occisa est, à רָטוֹלְתָּה Sic מִרְאֵתוֹ appensus fuisti, à תְּקִילָּה, & avulsæ מְרֻטָּה fuerunt à

§. 46. Conjugatio Secunda characterem habet dages forte in media radicali, quod patach ante se postulat.

Dages cum vocali antecedente aliquando cum ו vel וּ permutatur, סָבָר portavit, שִׁזְבָּה eripuit.

Activum Pahel ubique exit in tzeri: præterquam in Participio præterito Pehil, quod patach habet.

Nonnunquam in Pahel finis est chirek breve קְטַל interfecit.

Passivum Ithpahal ubique finitur in patach.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel habet characterem נ cum patach; cuius exclusi vocalem servant characteres temporum.

Pro נ isto subinde ex Hebraismo scribitur ה, sed
b s Fons

quod à characteristicis temporum non excluditur,
qua illud antecedunt schevatae, בְּהַשְׁבָּחַ inveniemus.

Terminans vocalis est tzeri, in Pehil patach.

Adhibetur interdum loco tzeri chirek longum defective scriptum: quod in tertia plur. præteriti, itemque in Imperativo exprimi consuevit, הַרְגֵּן irritant.

Passivum Ittaphal Thau per dages geminat, & posterius semper suscipit patach, vocalem characteristici activi & exclusi, cuius loco usurpatur euphoniaz ergo, אֲפִקָּדָה אֲחִזָּה.

Punctum terminale est patach, Daniel & Ezras loco hujus passivi constanter usurpant Hophal Hebræum, cuius character est ה cum kametzchatush. קְהֻנָּתִי confirmatus fui, mutato tzeri ultimo in patach, Dan. 4, 33. הַתְּרָבָתִי deuastata fuit, Eze. 4, 15.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum PEHAL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
פִּקְרָאִים	פִּקְרָאִת	פִּקְרָה	3.
פִּקְרָתִים	פִּקְרָתִת	פִּקְרָת	2.
Com.	פִּקְרָנָא	Com.	בִּקְרָנָת

Beno-

INSTIT. CHALDÆARUM.

23

Benomi.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
פְּקָרִין	פְּקָרֵן	פְּקָרָא	פְּקָרָה

Pehil.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
פְּקָרִין	פְּקָרֵן	פְּקָרָא	פְּקָרָה

Infinitivus.

כְּפָקַד

Imperativus.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
פְּקָרְנָא	פְּקָרֵי	פְּקָרָא	פְּקָרָה

Futurum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
וַיְפָקַד	וַיְפָקַדְוּ	תִּפְקֹד	יִפְקֹד
תִּפְקֹד	תִּפְקֹדְוּ	תִּפְקֹדָא	תִּפְקֹדָה
Com.	גַּפֶּקֶד	Com.	אַפְקָד

Passivum ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
אֲתִפְקֹדוּ	אֲתִפְקֹדָא	אֲתִפְקֹדָת	אֲתִפְקֹדָת
אֲתִפְקֹדְתִּזְמִין		אֲתִפְקֹדָת	אֲתִפְקֹדָת
Com. אֲתִפְקֹדָנוּ		Com. אֲתִפְקֹדָת	אֲתִפְקֹדָת

Participium.

f. Plur. m.		f. Sing. m.	
מַתְפֹּקְדוּן	מַתְפֹּקְדָּנוּ	מַתְפֹּקְדָּה	מַתְפֹּקְדָּה

Infini-

SYNOPSIS.

*Infinitivus.***אֲתַפְקָדָא***Imperativus.*

אֲתַפְקָדָא	אֲתַפְקָרְיוֹ	אֲתַפְקָרְנוּ
f. Plur. m.	f. Sing.	m.

Futurum.

וַתַּפְקִדְתָּנוּ	וַתַּפְקִדְתֶּן	וַתַּפְקִדְתֶּם
f. Plur. m.	f. Sing.	m.
תַּפְקִדְתָּנוּ	תַּפְקִדְתֶּן	תַּפְקִדְתֶּם
Com.	Com.	Com.
בַּתְּפִקְדָּה	אֲתַפְקָרְךָ	אֲתַפְקָרְנָה

Secunda Conjugatio.

Activum PAHEL.

Prateritum.

פְּקָדָו	פְּקָדָת	פְּקָדָה
f. Plur. m.	f. Sing.	m.
פְּקָדָתָן	פְּקָדָתָה	פְּקָדָתָה
Com.	Com.	Com.
מְפָקְדָּנוּ	מְפָקְדָּתָנָה	מְפָקְדָּתָה

Benoni.

מְפָקְדָּהָא	מְפָקְדָּתָהָא	מְפָקְדָּתָהָא
f. Plur. m.	f. Sing.	m.
מְפָקְדָּתָן	מְפָקְדָּתָהָא	מְפָקְדָּתָהָא

Pehil.

מְפָקְדָּהָא	מְפָקְדָּתָהָא	מְפָקְדָּתָהָא
f. Plur. m.	f. Sing.	m.
מְפָקְדָּתָן	מְפָקְדָּתָהָא	מְפָקְדָּתָהָא

*Infinitivus.***מְפָקְדָּהָא***Impe-*

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
פְּקָרְנָא	פְּקָרֵי

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
וַיִּפְקֹרְנָהּ	וַיִּפְקֹרֵן
וַיִּפְקֹרְתָּהּ	וַיִּפְקֹרֵת
Com.	נִפְקָרֶךְ

*Passivum ITHPAAL.**Præteritum.*

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אָתְפֻּקְרָא	אָתְפֻּקְרָתָה
אָתְפֻּקְרָתָה	אָתְפֻּקְרָתָה
Com.	אָתְפֻּקְרָתָה

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מִתְפֻּקְרָן	מִתְפֻּקְרָא

Infinitivus.

אֲתַפְּקַרְךָ

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אֲתַפְּקַרְנוּ	אֲתַפְּקַרְךָ

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
וַיִּתְפֻּקְרָן	וַיִּתְפֻּקְרָךְ
וַיִּתְפֻּקְרָתָהּ	וַיִּתְפֻּקְרָתָהּ
Com.	גַּנְחַבְךָ

Tertia

Tertia Conjugatio.

Activum APHEL.

Prateritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אַפְקָרִתִּי אַפְקָרָתִּי אַפְקָרָתִּי אַפְקָרָתִּי	אַפְקָרָתִּי אַפְקָרָתִּי אַפְקָרָתִּי אַפְקָרָתִּי
Com. אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי	Com. אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי
Com. אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי	Com. אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי אַפְקָרֶתִּי

Benoni.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מְפֻקְדִּים מְפֻקְדָּה	מְפֻקְדָּה

Pehil.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מְפֻקְדִּים מְפֻקְדָּה	מְפֻקְדָּה

Infinitivus.

אַפְקָרָא

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אַפְקָרְתִּי אַפְקָרֶתִּי	אַפְקָרְתִּי אַפְקָרֶתִּי

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
וַיַּפְקֹד יְפֻקְדָּה תְּפֻקְדָּה נְפֻקְדָּה	וַיַּפְקֹד תְּפֻקְדָּה תְּפֻקְדָּה נְפֻקְדָּה
Com. תְּפֻקְדָּה	Com. תְּפֻקְדָּה
Com. נְפֻקְדָּה	Com. נְפֻקְדָּה

Passi-

Passivum ITTAPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אַתְפָקְרִיו	אַתְפָקְרִיתָ
אַתְפָקְרִתוֹן אַתְפָקְרִתוֹן	אַתְפָקְרִתָּה
Com. אַתְפָקְרִנָּא	Com. אַתְפָקְרִתָּה

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מְתֻפְקָרוֹן כְּתֻפְקָרָה	מְתֻפְקָרָה פְּתֻפְקָרָה

Infinitivus.

אַתְפָקְרָה.

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אַתְפָקְרִיו אַתְפָקְרִנָּא	אַתְפָקְרִיד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Plur. m.
וַתְפָקֵרוּ וַתְפָקֵרְתָּוּ	וַתְפָקֵרְתָּוּ תְפָקְרִירָה
תְפָקְרִירָה תְפָקְרִירָה	תְפָקְרִירָה תְפָקְרִירָה

§. 48. Inchoata Nün (& pauca à Jod incipientia,) sequente dageslabili, primam radicalem schevate muto notandam propter characteristicam antecedentem, inserunt secundæ per dages forte. Fit istud in Infinitivo & Futuro Pehal, & per universam Conjugationem tertiam Aphel, Ittaphal, atque etiam

Hophal

Hophal, si quando ex Hebraismo usurpatur.
הַסְמָךְ *eductus est.*

In Imperativo Pehal prima per aphæresin tollitur, פִּקְדֹּן *exi*, קֹשֶׁת *macta*, מְרַגֵּל *custodi.*

Alibi omnia habent regularia.

PEHAL.

Infinitivus.

מְפֻנָּה

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּנָנָה	פְּנָנָה	פְּנָה	פְּנָה	פְּנָה	פְּנָה

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
יְפָקֹן	יְפָקֹן	יְפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן
תְּפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן	תְּפָקֹן
Com.	נְפָקָה	נְפָקָה	Com.	אֲפָקָה	אֲפָקָה

APHEL.

&c. אֲפָקָת אֲפָקָת אֲפָקָת Præteritum.

&c. מְפֻקָּה מְפֻקָּה מְפֻקָּה Benoni.

&c. מְפֻקָּה מְפֻקָּה מְפֻקָּה Pehil.

&c. אֲפָקָה אֲפָקָה אֲפָקָה Infinitivus.

&c. תְּפָקֹן תְּפָקֹן תְּפָקֹן Futurum.

ITTAPHAL.

&c. אֲתָפָקָת אֲתָפָקָת אֲתָפָקָת Præteritum.

&c. מְתָפָקָה מְתָפָקָה מְתָפָקָה Participium.

אֲתָפָקָה

&c.	אַתָּפְקִוּ	אַתָּפְקָה	<i>Infinitivus.</i>
&c.	מַתְפֵלָה	אַתָּפְקָה	<i>Imperativus.</i>
		וַתְפֵלָה	<i>Futurum.</i>

§. 49. Geminantia medium radicalem in participiis Pehal, in Ithpehel toto, in tota quoque conjugatione Secunda analoga sunt.

At Dan. 4, 4. עַלְיָן ingredientes, juxta literas analogum est. puncta vero anomaliam poscunt ejiciendæ mediæ.

Alias media radicalis ejicitur una cum punto antecedente, ac compensatur per dages, quod inscribendum vel tertiae radicali, si nulla antecesserit characteristica, & vox augetur à fine, עַלְת ingressa est; (attamen si teritia schevata fuerit, dages ex eâ excidit בְּקַתְנוֹן comminuit.) Vel primæ radicali, quoties antecedit characteristica, יְבוֹן diripiet, מְהֻנָּן gratiam facere, quod habet dages implicatum.

Imperativus & Futurum Pehal communissime in cholem desinunt.

In Hophal est בְּעַד introductus est Dan. 5, 13, & בְּגַלְגָּל introducti sunt v. 15. utrobique dages impli- citè comprehenso in vocali brevi.

SYNOPSIS.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
בְּקָא		בְּקָיו	בְּקָתָה	בְּקָה	3.
בְּקַתָּה		בְּקַתָּו	בְּקַתָּה	בְּקַתָּה	2.
Com.	בְּקַנְנָא		בְּקַנְנָה	בְּקַנְנָה	1.

Infinitivus.

מִרְקָא

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
לְקָנָא		לְקָי	לְקָי	לְקָי	לְקָי

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
וְהַקְ�ן	וְהַקְ�ן	וְהַקְ�ן	תְּלִקָּה	תְּלִקָּה	תְּלִקָּה
תְּקַרְנוֹן	תְּקַרְנוֹן	תְּקַרְנוֹן	תְּרִקְ�וֹן	תְּרִקְ�וֹן	תְּרִקְ�וֹן
Com.	גְּרָקָנָה		גְּרָקָנָה	גְּרָקָנָה	גְּרָקָנָה

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אֲרָקָא	אֲרָקָג	אֲרָקָת	אֲרָקָת	אֲרָקָת	3.
אֲרָקָתָה	אֲרָקָתָה		אֲרָקָתָה	אֲרָקָתָה	2.
Com.	אֲרָקָנָה		אֲרָקָנָה	אֲרָקָנָה	1.

Benoni.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
מְרָקָן	מְרָקָן		מְרָקָה	מְרָקָה	מְרָקָה

Pe-

INSTIT. CHALDÆARUM.

31

Pehil.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
מִרְקָן	מִרְקָא

Infinitivus.

אַרְקָא

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
אַרְקָנָא	אַרְקָי

Futurum.

נִרְקָן	נִרְקָא	נִרְקָה	נִרְקָת	נִרְקָת
נִרְקָנוּ	נִרְקָנוֹן	נִרְקָנוֹן	נִרְקָנוֹן	נִרְקָנוֹן
Com.	נִרְקָה	נִרְקָה	נִרְקָה	נִרְקָה

3.

2.

1.

I T T A P H A L.

&c. אַתְּרָקְתָּת אַתְּרָקְתָּת אַתְּרָקְתָּת Præteritum.

&c. אַתְּרָקְתָּא מִתְּרָקְתָּא מִתְּרָקְתָּא Participium.

אַתְּרָקְתָּא Infinitivus.

&c. אַתְּרָקְתָּי אַתְּרָקְתָּי אַתְּרָקְתָּי Imperativus.

&c. תִּתְּרָקְתָּ תִּתְּרָקְתָּ יִתְּרָקְתָּ Futurum.

§. 50. Prima Aleph schevate muto insignienda in Pehal quiescit expressa vel latens in tzeri, מִתְּרָקְתָּ aut מִתְּרָקְתָּ dicere; aut insuper mutata in jod, יִתְּרָקְל comedet.

In Conjugationum Primæ & Secundæ

62

Passi-

Peh-

Passivis , aut sequitur analogiam , aut elisa compensatur geminatione Thau characteristici per dages ; אַתָּכְלָן vel אַתָּא כָּרֶן come-stus fuit , אַתָּסָן vel אַתָּא סָנָת fuit .

In Pahel subinde tollitur , migrante vocali ejus ad characteristicam schevatam , מִלְּפָא docens pro מִזְלָפָה

In Conjugatione tertia Aleph mutatur in Vav, quiescens in cholem , אֹקֶל comedere fecit ; ast in mutuatitio Hophal in schurek , הַיְבֵד perditum est .

Amittunt Aleph in Imperativo Pehal אֲלָל abiit , & אֲתָא venit : interdum tamen analoga sunt . Verbum אֲלָל in Conjugatione tertia Aleph mutat in Jod quiescens in tzeri , תְּזִבֵּין creditit . Sed אֲתָא ibidem in jod mobile vertit , אֲתִי adduxit , in Targum .

PEHAL.

&c.	אֲכַלְתָּה	אֲכַלְתָּה	אֲכָל	אֲכָל	Prateritum.
&c.	אֲכַלְתָּה	אֲכַלְתָּה	אֲכָל	אֲכָל	Benoni.
&c.	אֲכַלְתָּה	אֲכַלְתָּה	אֲכָל	אֲכָל	Pebil.
	מְכֻל vel	מִיכְלָה	מְאַכְלָה	יְאַכְלָה	Infinitivus.
&c.	אֲכַלְתָּה	אֲכַלְתָּה	אֲכָל	אֲכָל	Imperativus.
&c.	תְּכַל	תְּכַל	יְאַכְלָה	יְאַכְלָה	Futurum.

ITHPE-

ITHPEHEL.

&c.	אתְכָלַת	אֲתָכָל	Prateritum.
&c.	מִתְאָכֵלָה	מִתְאָכֵל	Participium.
		אֲתָאָכֵלָה	Infinitivus.
&c.	אֲתָאָכֵלִי	אֲתָאָכֵל	Imperativus.
&c.	וְתָאָכֵל	תָּאָכֵל	Futurum.

PAEL.

&c.	אֲפֵלָה	אֲפֵלָה	Prateritum.
&c.	מְאָכֵלָה	מְאָכֵל	Benoni.
&c.	מְאָכֵלָה	מְאָכֵל	Pebil.
		אֲכֵלָה	Infinitivus.
&c.	אֲכֵלִי	אֲכֵל	Imperativus.
&c.	וְאֲכֵל	וְאֲכֵל	Futurum.

ITHPAAL.

&c.	אֲתָאָכֵלָת	אֲתָאָכֵל	Prateritum.
&c.	מִתְאָכֵלָה	מִתְאָכֵל	Participium.
		אֲתָאָכֵלָה	Infinitivus.
&c.	אֲתָאָכֵלִי	אֲתָאָכֵל	Imperativus.
&c.	וְתָאָכֵל	וְתָאָכֵל	Futurum.

APHEL.

&c.	אוֹכֶלֶת	אוֹכֶל	Prateritum.
&c.	מוֹכֶלֶת	מוֹכֶל	Benoni.

SYNOPSIS.

&c.	מִזְבֵּחַ	מִזְבֵּחַ	Pehil.
&c.	אָזֶבֶל	אָזֶבֶל	Infinitivut.
&c.	תֹּזֶבֶל	וֹזֶבֶל	Imperativus.

ITTAPHAL.

&c.	אֲתֹזְבֵּלָת	אֲתֹזְבֵּל	Preteritum.
&c.	מִתּוֹזְבֵּלָה	מִתּוֹזְבֵּל	Participium.
&c.	אֲתֹזְבֵּלָה	אֲתֹזְבֵּלָה	Infinitivus.
&c.	אֲתֹזְבֵּלִי	אֲתֹזְבֵּלִי	Imperativus.
&c.	מִתּוֹזְבֵּלִי	וִזְבֵּלִי	Futurum.

§. 51. Prima Jod schevate muto insignienda post characteristicam, in Pehal quiescit in tzeri vel chirek, פִּילֵד **תִּקְרָר** *parere*, פִּילֵד **תִּקְרָר** *pre-tiosum fit*.

יְבֵל Interdum in chirek breve & dages resolvitur, poterit, & hoc ipsum dages in Nun schevatum vertitur, quod in verbo עָזָע novit, frequens est, אָגָרָע sciam.

In Imperativo Pehal Jod per aphæresin abjicitur, & terminale punctum est tzeri, תְּבִסְמֵל se de.

In Conjugatione tertiatâ Jod mutatur in Vav, quiescens in cholem, הַנְּרָע *notum fecit*.

Ast in Hophal peregrino in schurek, חַסְפָּרָת addita est Dan. 4, 33.

Inter-

Interdum in Aphel Jod manet, quiescens in tzeri, deportavit, rarius diphthongescens cum patach. **הַבָּל** deportavit, rarius diphthongescens cum patach. **אֲנִיקָה** latavit.

Analogia obtinet in Pehal præterito (cujus finis est tzeri) & utroque participio, in Ithpehel item, nec non in Pahel & Ithpahal totis.

PEHAL.

&c.	לְרִי	מִילֵּד	<i>Infinitivus.</i>
&c.	תְּרִיד	לִירֵד	<i>Imperativus.</i>
&c.		וַיְלִיד	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אֹלֶהֶת	אֹלֶד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מַוְלָּדָה	מַוְלָּד	<i>Benoni.</i>
&c.	מַוְלָּדָה	מַוְלָּד	<i>Pehil.</i>
		אֹלֶהֶת	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֹלֶרֶי	אֹלֶד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תְּרִיד	וַיְלִיד	<i>Futurum.</i>

ITHPAAL.

&c.	אַתְּוִילָהָת	אַתְּוִילָד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מַתְּוִילָהָה	מַתְּוִילָד	<i>Participium.</i>
		אַתְּוִילָהָה	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אַתְּוִילָהִי	אַתְּוִילָד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תְּתִוְילָהָה	וַיְתִוְילָד	<i>Futurum.</i>

§. 52. Media Vav quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto antecedente, & characteristicæ possident scheva, מְהֻנָּה proficiisci.

In Pehal Præterito terminale punctum est kametz, בְּרַת pernoctavit, quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secundâ plurali, quamobrem in s. singul. tzeri in segol abit, סִכְמָת posui.

Verbum מָרוּת mori, poscit chirek longum mortuus est.

Benoni pro Vav adsciscit Aleph, quod in motione & declinatione in Jod mobile transit, בְּאֵלֶּא stans, צְוִימָן jejunantes.

In Daniele retinetur Aleph, קָאָמֵנָה stantes, Dan. 7, 16. תְּשִׁעְנָה trementes cap. 5, 19. תְּאָרֵי habitantes, cap. 4, 32. pro quibus Masorethæ legi volunt דְּוִירֵי & צְוִינָה.

Pehil exit in chirek longum, שִׁים postus.

Verbum hinc formatum habet kibbutz, שְׁפָרָה posita fuit.

Infinitivus definit in kametz, מְשַׁט natare.

Imperativus & Futurum in schurek plerunque vel kibbutz, קְרַב surge f. תְּדוֹר habitabit.

At וְשַׁוֵּעַ posuit, in Imperativo chirek, הַזְקֵק abiit, in Futuro kametz habet.

Infini-

Infinitivi extra Pehal regulariter finiuntur.

In Ithpehel Thau characteristicum gemitatur, & kamets, finis præteriti activi (rarius chirek longum) obtinet per universam conjugationem, מִתְשָׁבֵס *oppositus*.

Passivum tertiae Ittaphal hinc non differt nisi terminatione, quæ heic patach est, מִקְרָא אֶrectum fuit.

In neutro horum Passivorum admitti potest metathesis ante sibilantem; vix etiam syncope ante cognatas.

In Aphel terminale punctum est chirek longum, rarius tzeri; hoc tamen semper adest, quoties tertia radicalis in medio schivate quiescente notanda est, הַחִיב respondit, מִתְהִלָּם erexit, אֲתַבְּתִין respondistis.

In Conjugatione secunda Vav mutatur in Jod mobile, & analogia de cætero observatur, נְמָנָה stabilire.

Hebraeorum more etiam media ejecta compensatur geminatione tertiae radicalis, & loco dages & vocalis brevis antecedentis assumitur cholem, מְרוֹמָם extollens Dan. 4, 34.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Plur.	m.
קְמָנָה	קְמָנוֹי	קְמָנָה	קְמָתָה	קְמָתָה	קְמָתָה 3.
קְמָתָן	קְמָתָן	קְמָתָן	Com.	Com.	קְמָתָן 2.
Com.	קְמָנָה	קְמָנָה	Com.	קְמָתָן	קְמָתָן 1.

c 5

Be-

Benoni.

f. Plur. m. קַיְמָן קִיםָן f. Sing. m. קַאֲסֵקְוָמָא קַאֲסֵ vel *Ciscomia*

Pehil.

f. Plur. m. קִיםָן קִיםָן f. Sing. m. קִיםָן קִיםָן יְםָן

Infinitivus.

כְּרֹב

Imperativus.

f. Plur. m. קִיםָן קִיםָן f. Sing. m. קִיםָן קִיםָן יְםָן

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.
יְקִיםָן	תְּקוּם
תְּקוּמָן	תְּקוּמָן
נְקוּם	Com.
Com.	אֲקוּם

ITHPEHEL.

&c.	אֲתָקְמָת	אֲתָקְס	אֲתָקְס	Præteritum.
&c.	מִתְקָמָא	מִתְקָס	מִתְקָס	Participium.
				Infinitivus.
&c.	אֲתָקְמִי	אֲתָקְס	אֲתָקְס	Imperativus.
&c.	תְּקָס	תְּקָס	תְּקָס	Futurum.

PAHEL.

&c.	קִימָת	יְםָן	יְםָן	Præteritum.
&c.	מִקְיָמָא	מִקְיָמָן	מִקְיָמָן	<i>Benoni.</i>
				<i>Pehil.</i>

INSTIT. CHALDÆARUM. 39

&c.	מִקְמָא	מִקְמָת	Pehil,
		גַּוְמָא	Infinitivus.
&c.	סִמְמָא	קוֹם	Imperativus.
&c.	תִּקְיָם	וְקִיָּם	Futurum.

ITHPAHAL.

&c.	אֲתַקְיָם	Præteritum.
&c.	מְתֻקְנִים	Participium.
	אֲתַקְיָם	Infinitivus.
&c.	וְתֻקְנִים	Futurum.

APHEL.

Præteritum.

f. Plur. m.	אֲקִימָא	f. Plur. m.	אֲקִים
		אֲקִומָת	3.
Com.	אֲקִמָתָן	Com.	2.
Com.	אֲקִמָנָא	Com.	1.

Benoni.

f. Pur. m.	מְקִימָן	f. Sing. m.	מְקִים
		פְּקִימָא	

Pehil.

f. Plur. m.	מְקִמָנִים	f. Plur. m.	מְקִמָת
		פְּקִימָא	

Infinitivus.

אֲקִמָת

Impe-

Imperativus.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
אֲקִים	אֲקִימָנָא	אֲקִימֵי	אֲקִים

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
יְקִים	יְקִימָן	תְּקִים	תְּקִים
תְּקִימָן	תְּקִימָן	תְּקִימֵן	תְּקִימָן
Com.	נְקִים	Com.	אֲקִים

ITTA PHAL.

&c.	אַתְּקָם	<i>Præteritum.</i>
&c.	מַתְּקָם	<i>Participium.</i>
	אַפְּקָמָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אַתְּקָם	<i>Imperativus.</i>
&c.	וַתְּקָם	<i>Futurum.</i>

§. 53. Quiescentia tertîâ radicali in Aleph
He vel Jod desinunt, ac diversimodè quiescent. Præteritum Pehal in אָ, vel הָ, vel יָ, vel וָ, terminatur, Ithpehel, Pahal & Ithpahal in וָ, Aphel & Ittaphal in יָ, rarius in וָ.

Quando desinit in אָ, vel הָ, tunc 3. fœm. sing. in וָ, vel יָ, & 3. m. plur. in וָexit, pereunte utro-bique אָ aut הָ רְבָתָה crevit f. pervenit. רְמוֹ מְטָה projecterunt. In 3. f. plur. manet אָ cum ante-cedente ka metz. חֹזֶה widerunt f. In 2. & 1. pers. utriusque numeri אָ mutatur in Jod quiescens in tzeri
vel

vel chirek, בְּנִיתָ adificasti, צְבִיתָ fuit, בְּנִיתָ uo-
luit, in Pehal aliquando diphthongescens cum patach
in 2. singulari חַיִתָ vidisti.

Quando desinit in 1. ubique terminatio illa, ma-
net, atque in 3. m. plur. Vav vocali cassum adsciscitur,
שׁ mutarunt. In 3. f. utriusque numeri
ante afformantes Jod per dages geminatur,
כְּרִנָּה caligavit, f. חַמְרִיאָה viderunt f. Interdum loco hujus
dages & adhibetur בְּלִיאָת veteravit. Quod & si
etiam in 3. m. plur. accedat, afformanti reddit
punctum schurek, צְדִיאָה destructa sunt.

Quando desinit in 1. tunc Jod mobile est in 3. f.
sing. antecedente schevate, אֲטַעֵירָת seduxit f. qui-
escit autem in chirek in 3. plur. cui afformans mascu-
lina nude, fæminina mediante kametz jungitur.
אַסְחֹו אַסְחֹוֹת lavarunt m. f. in reliquis personis
in terti quiescit אַחֲרִיָּה videre fecisti.

Participia finem habent נ vel נָ rogans,
בְּנִיא adificatus. At Pehil in Pahel & Aphel נ vel
juxta alios נ vel נָ tectus. Perit autem
tertia in plurali masculino, cuius finis est, נ juxta
§. 23. בְּנִין adificantes: in fæmininis vero in Jod mo-
bile transit, שׁנִין diversa.

Infinitivus Pehal in נ exit, deficiente nonnun-
quam ס characteristico, לְמַשְׁרָא solvere,
לוֹא esse.

esse, quod in hoc verbo apud Danielem & Ezram Perpetuum est. Extra Pehal tertia ante afformantem est נ, aut etiam ejus loco Jod mobile, לְאַפָּהּ sanare, לְהַשְׁנִיחַ mutare.

Imperativorum finis est י. in tertia conjugatione י... Ante afformantes tertia radicalis eliminatur. Afformantes foeminas in utroque numero antecedit kamets. יְהִי vide f. קְרָנָה. Afformans Masculina plura, quiescit in cholem, אַתָּה venite m. In Aphel ante נְגַדֵּת tertia abit in Jod, quiescens in tzeri, cui afformans nude jungitur, אַתָּה adducite f.

Futurorum communis terminatio est, י. vel נ... Perit autem tertia accendentibus afformantibus in 2. foem. sing. & 2. ac 3. masc. plural. sed in 2. & 3. foem. plural. in Jod mobile transit. Afformans 2. foem. sing. est יְיָ vel יְיָ & masc. plural. יְיָ & frequenter יְיָ flagitabis f. חַנְעָן יְשִׁיטָה habitabunt. f.

PE HAL.

Præteritum.

f. Plur.	m. Sing.	f. Sing.	m. Sing.
גָּלְאָה	גָּלְתָּה	גָּלְאָה	גָּלְאָה
גָּלְוִת	גָּלְתִּי	גָּלְוִת	גָּלְוִת
גָּלְתוֹן	גָּלְתוֹן	גָּלְתוֹן	גָּלְתוֹן
Com.	Com.	גָּלְנָה	גָּלְנָה

Benoni.

f. Plur.	m. Sing.	f. Sing.	m. Sing.
גָּלְנוֹן	גָּלְזָה	גָּלְאָה	גָּלְאָה

Pehil.

INSTIT. CHALDÆARUM.

43

f. Plur. m.

f. Sing. m.

Pehil.

גָּלֹן

גָּלֹן

גָּלְאָה

גָּלָא

Infinitivus.

מַגְלָא

Imperativus.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

גָּלָנָה

גָּלוֹ

גָּלָא

גָּלוֹי

Futurum.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

וְגָלִין

וְגָלִין

תְּגָלֵי

גָּלֵי

גָּלֵי 3.

תְּגָלִין

תְּגָלִין

תְּגָרֵי

תְּגָרֵי 2.

Com.

בְּגָלֵי

Com.

אֲגָלֵי 1.

ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

אַתְּגָלִיו

אַתְּגָלִיו

אַתְּגָלִית

אַתְּגָלִי

אַתְּגָלִי 3.

אַתְּגָלִיתָה

אַתְּגָלִיתָה

אַתְּגָלִיתָה

אַתְּגָלִיתָה 2.

Com.

אַתְּגָלִינָה

Com.

אַתְּגָלִינָה 1.

Participium.

f. Plur. m.

f. Sing. m.

מְתַגְּלִין

מְתַגְּלִין

מְתַגְּלִיא

מְתַגְּלִיא

מְתַגְּלִיא 1.

Infinitivus.

אַתְּגָלָה

Impe-

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.	ט.
אתְגָלֵי	אתְגָלֵי	אתְגָלֵי
אתְגָלֶן	אתְגָלֶן	אתְגָלֶן

Futurum.

וַתִּגְלֹן	תִּתְגָּלֵן	תִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	3.
וַתִּתְגָּלֵן	וַתִּתְגָּלֵן	וַתִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	2.
וַתִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	1.

Com.

Com.

PAHEL.

Prateritum.

גָּלוּא	גָּלוּאָת	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	f. Sing. m.
גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	3.
גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	2.
גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	גָּלוּאָה	1.

Com.

Com.

&c. מנְגָלֵי Benoni.

&c. מנְגָלֵי Pehil.

גָּלוּאָה Infinitivus.

&c. גָּלוּ Imperativus.

&c. גָּלוּ Futurum.

ITHPAHAL.

אתְגָלֵי	אתְגָלֵי	Preteritum.
מְתֻגָּלָא	מְתֻגָּלָא	Participium.
אתְגָלָה	אתְגָלָה	Infinitivus.
אתְגָלֵי	אתְגָלֵי	Imperativus.
וַתִּתְגָּלֵל	וַתִּתְגָּלֵל	Futurum.

APHEL.

APHEL.

Præteritum.

f. Plur. m. f. Sing. m.

אֲגָלִיאָה אֲגָלִיאָה 3.
אֲגָלִית אֲגָלִית 2.

אֲגָלִינָה אֲגָלִינָה 1.

&c. מְגַלָּא Benom.

&c. מְגַלִּי Pehil.

אֲגָלָאָד Infinitivus.

&c. אֲגָלִי Imperativus.

&c. יְגַלֵּי Futurum.

ITTAPHAL.

&c. אֲתַנְלִוִּי Præteritum.

&c. מְתַנְלִי Participium.

אֲתַנְלָאָד Infinitivus.

&c. אֲתַנְלִי Imperativus.

&c. יְתַנְלֵי Futurum.

§. 54. Cum Participis interdum compo-
nuntur Pronomina primæ & secundæ perso-
næ decurtata.

Benoni.

f. Plur. m. f. Sing. m.

פְּקָרְנוֹן פְּקָרְנוֹן 1. p.

פְּקָרְיוֹתָן פְּקָרְתוֹן 2. p.

Pehil.

f. Plur. m. f. Sing. m.

פְּקָרְנוֹנָא פְּקָרְנוֹנָא 1. p.

פְּקָרְתָּנוֹן פְּקָרְתוֹן 2. p.

d. §. 55.

§. 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt à nominalibus , partim aliter accedunt.

1. Pers. sing. יְ per patach , plur. אַיִל per kametz jungitur , utrumque etiam Imperativis per scheva , יְפָקְדָנִי visitavit me , אַיִלָּנוּ nos .

Affixa 2. pers. utriusque generis & numeri , & 3. pers. sing. מְ utriusque generis , communi lege verbis & nominibus annexuntur . - Sæpe tamen ante hæc , ut etiam ante יְ & אַיִל 1. per assumitur Nun epentheticum .

Pro הָןֵן & הָנָה quæ verbis non convenient , usur- pantur נְנִין m. & נְנִית f. dageslato Nun , ad compensationem Nun epentheticici , & præcedente chirek Quoties tamen sine puncto adsciscuntur , tam chirek quam dages perit , יְפָקְדָנִין visitavit , eos , eas .

In Futuro ante omnia affixa intervenit Nun epentheticum præcedente chirek , dageslatum quidem cum cæteris affixis , schevatum autem cum בְּן & בְּנָה . visitabit me , יְפָקְדָנִין vos .

In 3. & 2. masc. plur. I afformantis tollitur , & per dages compensatur , יְפָקְדָנִים visitabunt eum .

§. 56. Personis Verborum in יְ , אַיִל aut יְ terminatis affixa nudè junguntur . יְפָקְדָנִי visitarunt me , יְפָקְדָנִת visitaf. nos , גָּלוֹזֶה revealarunt tibi .

Adhibentur autem heic affixa 3. pers. sing. syllabica פָּקְדָנִי יְ פָּקְדָנִים visitate m. illum .

Omnia verba finita exeuntia in יְ sive id radicale fuerit , sive afformativum , ante affixa amittunt יְ illud ,

illud, retinent kamets, cui affixa nudè copulantur,
illud, retinent kamets, cui affixa nudè copulantur,

§. 57. Infinitivis Nominalia & Verbalia
affixa addi possunt. מִפְקָרֶנוּ vel מִפְקָרֶנוּ vel
ipfi, ex מִפְקָרֶנוּ

§. 57. Infinitivis Nominalia & Verbalia
affixa addi possunt. מִפְקָרֶנוּ vel מִפְקָרֶנוּ vel
ipfi, ex מִפְקָרֶנוּ

Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,

Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,
Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,

Extra Pehal mutant נַ in נִ ante Affixa,

I. Vocalis secundæ radicalis in Præterito-
rum 2. pers. utriusque generis & numeri, &
1. pers. plurali. רָחַמְתִּי *amasti me*, ex רָחַם *amasti*
אָסְכָתִיתִי *ascendere fecisti nos*, ex אָסְכָתִית *ascendere*
פְּקָרְנָה *præcepimus illi f. ex*, פְּקָרְנָה

II. Vocalis substantialis defectivorum
& quiescentium media radicali. לְקָרְבָּן *com-*
minuit f. vos, ex לְטָבֵן, לְדָתָ *maledixit il-*
lis, ex לְטָבֵן

III. Vocalis Imperativi Pehal, si fuerit
kibbutz, קְרַטְרַנְיָן *alliga eos*, ex קְרַטְרַנְיָן

IV. Kametz in 3. f. sing. Præteriti Pehal quiescentium tertia נ formæ רְדָתָה, גִּלְתָּה erudivit f. eum.

§. 59. Tertia Aleph, He, aut Jod ante affixa abjicitur. בְּנֵי adificavit illum, ex אֶבְנֵי. vel in Jod mobile mutatur, בְּנֵי tentavit eum, ex אֶבְנֵי אַבְשֵׁנִי, נְסָרִי oblivisci fecit me, ex אֶנְשָׁי. In Infinitivo Pehal abit in Jod mobile. מְגֻלָּא revelare vos, ex פְּגֻלִינְכֶם.

§. 60. Specialis anomalia est, quod forma גָּלוֹן verborum quiescentium, tertiam ante affixa pluralia 3. pers. assumat Aleph epentheticum, גְּלִיאָפְּנִים revelarunt illos, à גָּלוֹן.

SYNOP-

SYNOPSIS
INSTITUTIONUM
SYRARMUM
SECTIO I. GENERALIS.
CANON PRIMUS.

Lingua Syriaca, quæ dialecto tantum ab Hebrais differt, Literas habet quod ad figuram diversas, quod ad potestatem verò cum Hebrais & Chaldæis fere easdem. Schema illarum tale est:

Olaph	<i>spiritus tenis.</i>	▀	Lomad	I.
Beth	bh.	▀	Mim	m.
Gomal	gh.	▀	Nun	n.
Dolath	dh.	▀	Semchat	s.
He	h.	▀	Ngae	H.
Wavv	vv.	▀	Phe	ph.
Zain	ds.	▀	Tzode	tz.
Cheth	hh.	▀	Quuph	k.
Teth	t.	▀	Risch	r.
Jud	j.	▀	Schin	sch.
Coph	c.	▀	Thau	th.

Harum quinque figuram in fine mutant & Finales appellantur, ۻ ۻ, ۻ ۻ, si geminum concurrat ۻ, ۻ ۻ, ۻ, ۻ ۻ.

Decoris ergo ad scriptiōnēm accelerandā literāe

connectuntur continuâ basi: & quidem vel utrinque
אַתְּ, ex quibus & lineolam
adsciscit à summitate ejus ad basin præcedentis li-
teræ descendantem: vel solummodo antecedenti,
לִזְרָאָן (mediante lineolâ quamlibet & ad-
habet) sic quoque ? & ? inversa & ac finales
וְלִזְרָאָן.

Ad ornatum quoque I & N sibi invicem par-
lala sunt, sic ut prior posteriori conformetur, **וְ**
pro N, & V pro **וְ**.

Pronunciatio quarundam literarum variat, nam
I in medio præcedente alio, vel sequenti finali I,
itemque medium in Benoni Pehal, effertur ut Jud,
בְּנֵי ojar aer, **וְלִזְרָאָן** mlojo plenitudo, **וְ** lojem
ponens. initiale cum Chebhzo pronunciatur ut
I. **וְ** ileph didicit, sequente O pronuncia-
tur ut I, ?**וְ** ehadh meminit.

Numeri exprimuntur iisdem literis, quibus apud
Hebraeos, nisi quod **וְ** 15. notet, **וְ** 20. & **וְ**
50. Centenarii designantur denariis puncto desu-
per inscripto : 100. **וְ** 200. **וְ** 300. &c. (primi
quatuor tamen per **וְ** exprimi solent,) Mil-
lenarios & myriadas exhibent morem primæ literæ
lineolâ subscriptâ: illos si obliquetur dextrorsum I
1000. **וְ** 2000. hos si transversa jaceat I 10000.
וְ 20000.

§. 2. Vocales sunt quinque, quas vel figu-
ræ vel puncta repræsentant:

Peto-

INSTIT. SYRARUM.

51

Petocho ׂ vel ׂ ba.

Rebhozo ׂ vel ׂ aut ׂ be.

Chebhozo ׂ vel ׂ bi.

Zekopho ׂ vel ׂ bo.

Ozozo ׂ vel ׂ aut ׂ bu.

Puncta sedem non mutant; figuræ vero supernæ interdum infernæ fiunt, & vice versa.

Ozozo non scribitur sine ○ nisi in ॥ omnis &
॥ propter.

Punctum Ozozo superius Kibbutz notat, inferius Schurek.

Vocales non perpetuò suis consonis adscribuntur, saepè prorsus negliguntur: iudicium autem ex analogia Grammatica sumendum est.

§. 3. Quiescunt tres literæ ׂ ○ ׁ. Olaph quidem cum vocalibus Petocho, Rebhozo & Zekopho in medio, ׂ Deo, ׁ con- solatus est, ׂ comedat, ׁ servi, ׂ arcanum, ׁ justus. Wavv verò cum Ozozo, in nominibus peregrinis etiam cum Zekopho, ׂ regnum, ׁ Paulus. Jud denique cum Rebhozo & Chebhozo. ׂ mibi, ׁ duo.

ׂ semper mobile.

d 4

Olaph

Olaph nunquam patitur ante se scheva, sed in ejus locum suam vocalem transfert, & in eā quiescit, vel explicitē sive expressum, vel implicitē sive exclusum & subintellectum.
תְּנַנְּאֵי בְּאֵשׁ malus fuit, **בְּנִינָּאֵר** pro **בְּנִינָּאֵר** osores mei.

Jud initiale, cum pronuncietur ut §. 1.
 loco schevatis perpetuò habet Chebhozo,
וְאַדְמָה pro **וְיִתְמָם** *pupillus*, idque substituit schevati præcedentis sevilis, ac in eo quiescit,
וְאַדְמָה & *sedit*. Istud autem Chebhozo alio schevate sequente non aliter, ac scheva mutatur **וְאַדְמָה** *pupillus*.

Rejecta vocalis tam ab Olaph, quam à Jud
 in locum antecedentis schevatis, Vocalem
 istud scheva præcedentem, quæ ex duorum
 schevatum mobilium concursu nata est, non
 mutat. **בְּנִינָּאֵר** pro **וְשַׁאֲלָה** *petiit*,
אַתְּהִלָּר pro **בְּמַאֲאָלָה** *in centum*, **בְּנִינָּאֵר** pro
natus est.

§. 4. Vocales quoad quantitatem sunt an-
 cipites, & jam brevium, jam longarum vi-
 cem obeunt. Distimen ex analogia arces-
 sendum est.

§. 5. Scheva simplex subintelligendum est:
 & quidem.

Mobile

Mobile 1. sub initiali litera vocali cassa,
2. in medio post syllabam perfectam. 3. sub
litera ex analogia dageffata.

Alias quiescens est seu mutum.

Mobile præcedente muto indicatur puncto sub-
scripto. סָלְבָּם ? timor ejus. Crinesius.

Mutum sequente mobili indicatur virgulâ trans-
versa superne inscriptâ: מִלְכָּתָּה regina, Amira.
Sed utrumque rarum est.

§. 6. Compositum scheva nullum est.
Euphoniaz tamen gratia pro simplici mobili
gutturalibus interdum adscribitur Petocho
vel Rebhozo, וַיְהִי pro אֱלֹהִים Deus, וְיֵה
pro אֶgo Olaph prima vel media radi-
calis in verbis, & Olaph character futurorum
pro schevate mobili semper habent Rebho-
zo. וְיַעֲשֵׂה pro אָמַד comedit. וְיַעֲשֵׂה pro
נִשְׁאַלְתִּי petent. וְיַעֲשֵׂה pro אַגְּנָס congregabo.

§. 7. Diphongum quodammodo refe-
runt Wavv præcedente Petocho, Rebhozo
Chebhozo vel Ozozo וְלֹא' collocavit,
וְיַעֲשֵׂה pascet eum, וְיַעֲשֵׂה multiplicati
sunt, וְיִהְיֶה promissio. & Jud præcedente
Petocho vel Zekopho. וְיַעֲשֵׂה revelasti,
וְיִתְהַלֵּךְ nudus. d 5 §. 8.

§. 8. Sex literas **אֵלֹהִים** variat punctum. Supernum **אֶלְעָם** *durities*, tollit adspirationem, locumque sortitur ab initio & post scheva mutum. Infernum **אַלְמָנָה** *mollities* adspiratas esse ostendit, quoties scheva mutum non antecedit. **אַלְמָנָה** *diadema*, **אַלְמָנָה** *fractus fuit*. Utrumque infrequens admidum est, & fere tum demum adhibetur, quando ambiguitas distinctionem postulat.

§. 9. Dages forte ex analogia deprehenditur. Si in literam Begadcephath incidat, ea Kuschoi accipit, **אֶלְעָם** *evangelizavit*: si in antecedaneam, eadem Begadcephath adspirationis indice Ruchoch insignitur. **אַלְמָנָה** *triticum*, **אַלְמָנָה** *plantabunt*, **אַלְמָנָה** *plantavit*: at **אַלְמָנָה** *voleant*, **אַלְמָנָה** *voluit*.

§. 10. Adhibentur nonnumquam linea-
la vel puncta, (præter ea, de quibus dictum
§. I. 2. 5. 8. & 9.) ac partim in orthographia,
partim in etymologia locum habent.

Ad Orthographiam facit:

1. Lineola transversa superne inscripta literis
numeralibus pluribus, aut vocibus decurtatis,
אַלְמָנָה quindecim, **אַלְמָנָה** pro **אַלְמָנָה** laus.

2. Li-

2. Lineola similis subscripta quibusdam literis, quæ otiosas, & in lectione negligendas esse indicat. Vocatur Virgula occultans, & crebro subintelligenda est. Otiantur hoc modo perpetuò *Olaph* in **אֶחָרְנוֹנָא** *alius*, **אַלְמָנָה** *alia*, **אַלְמָנָתָה** *ultimus*, **אַלְמָנָתָה** *ultima*, **אֲנָשָׁה** *homo*, **אֲנָשָׁה** *secre-
tum*, **אִנּוּ** *ego*, quoties pro verbo substantivo usur-
patur. *Dolath* in **עֵדָה** *Ecclesia*, **עֵדָה** *novus*. *He* in **כָּסֵף** *habet*, quando tertia
schevata est, **רֹמָאָן** *Romanus*, **אַתָּה** & **אַתָּה** pro
nominibus, cum nominibus agglutinatis, & **וְתִּהְיֶה**
fuit, quoties vel tempora verborum format, vel em-
phaticè adhibetur. *Lomad* in **וַיַּלְאֵת**, si sche-
vandum sit & **וְ** vocalem habeat, quæ tunc ad **וְ**
transfertur. **אַלְמָתָה** *Astarte* pro **אַלְמָתָה** *ivi*. *Nun* in
אַלְמָתָה *annus*, **אַלְמָתָה** *vice*, **אַלְמָתָה** *שְׁנָתָה* *redemta*, **אַלְמָתָה** *urbs*, **אַלְמָתָה** *navis*,
אַלְמָתָה *uxor*, **אַלְמָתָה** *latus*, **אַלְמָתָה** *gigas*,
אַלְמָתָה & **אַלְמָתָה** *tu* pronominibus. *Risch* in **בְּ** *filia*, quoties constructum est **בְּ**. Adhæc pri-
or geminatarum in pluralibus nominibus ortis ex
gemi-

geminantibus medium radicalem, & unam duntaxat
in singulari experimentibus. יִמְמָא בַּטְמָן maria,
נַעֲמָן flatus.

3. Punctum diactiticum vario situ ambiguatem
lectionis tollens; in primis notandum, quum vocales
absunt. Cujusmodi occurrit in sequentibus:

אִירָא אָתָּה quis. que. אִירָא אָתָּה manus.

אָתָּה veniens. אָתָּה signum.

אָתָּה venit.

בַּרְשָׁא בְּכָתָן miser, בַּרְשָׁה חַטָּאת malus.

בְּכִיא בְּכָתָן flets, בְּכִיא חַטָּאת.

דִּינָא יָבוֹן judex, דִּינָא יָבֹן judicium.

וָתֵּן ille, הַוָּתֵּן ipse.

וָתֵּן illa, הַוָּתֵּן ipsa.

וָתֵּן illi, הַנְּנֵן וָתֵּן ipse.

וָתֵּן illis, הַנְּנֵן וָתֵּן ipse.

וָתֵּן nova, חִוְתָּה מְלָאָן novus.

וָתֵּן illif. לְהַלְלָה illi m.

וָתֵּן quis, מִן כָּלָא a, ab.

וָתֵּן rex, מֶלֶכָא טְלָבָן consilium.

וָתֵּן opus, עַבְרָא גַּבְרָא servus.

לְפָנָים

עַלְיָה עַלְיָה iniquus, עַלְיָה עַלְיָה iniquitas, עַלְיָה עַלְיָה infans.

שְׁנִתָּה שְׁנִתָּה annum, שְׁנִתָּה שְׁנִתָּה somnus.

Ad Etymologiam pertinent,

1. Punctum geminum supernè inscriptum Non minibus utriusque, & Verbis fœminini generis, ad indicandum numerum pluralem. Duo hæc puncta Rabbui, multitudinis dicuntur, & cum puncto literæ Risch coalescent, juxta Lomad autem interdum inclinantur, אֲפָת sepulchra aperta,

אֲפָת bona אֲפָת reges, אֲפָת habitantur f.

2. Omnibus personis Prateriti subscriptur punctum, (exceptâ primâ sing. cui supernè incumbit,) præterea tertia fœm. sing. habet aliud ad sinistrum latus affirmantis collatum; וְיָד visitavit m. וְיָד f. וְיָד visitavi.

3. Participium Præsens Activorum habet punctum supernum; וְיָד, וְיָד, וְיָד. istud tamen infernum est in Aphel quiescentium mediâ Wavv, וְיָד consituens.

4. Infinitivo & Imperativo sæpè punctum subscriptur; non tamen istud est perpetuum.

5. Futuronim secundæ & tertiae personæ infra se punctum habent; primæ autem supra se, וְיָד edificavit, וְיָד edificabimus.

6. Imperativi omnium Passivorum secundæ radicale subducunt virgulam, quæ vocalis absentiam indicat, וְיָד אֲסִפֵּב intellige.

§. 12.

§. 11. Accentus Syri nulos habent adscriptos. Pronunciatione tamen ultimis vel penultimis syllabis debentur: ubi analogia Chaldaæ linguae, attendenda est.

§. 12. In derivatione vocum ab Hebræa origine permutantur sæpiissimè literæ, tum ejusdem organi, **יִתְּחַנֵּן**, **דָבַרְתִּי**, **fama**, à **בָּרָךְ**, **justus**, à **צָדִיק**, tum ejusdem classis **בוֹנָם** **esse**, à **טוֹב**, **sepulchrum**, à **שָׁאָל**, tum sibillantes cum mutis lingualibus **בָּטָהָרָה**, **aurum**, à **זָהָב**, **studuit**, **חֶפְץ**, **ligavit**, à **שָׁרֵךְ**, **tres**, à **שְׁלֹשָׁה**, **vidua**, à **אֲלָמָנָה**.

§. 13. Serviles literæ sunt undecim, quot Hebreis: atque etiam eadem, nisi quod Dölathe servile sit, & contra Schin radicale.

§. 14. Præfixa dantur quinque, **ט** & **וּוֹתְךָ**. Ex his **ט** cum Rebhozo particulis quibusdam solùm additur, **טְלַכְּנָה** **hinc** **טְסִינְתָּה** **statim**, **טְעַמְּנָה** **unquam**; alias separatum **ט** usurpatur. Reliqua semper accedunt per scheva.

§. 15. Pro terminali puncto Rebhozo substituitur Petcho, quoties sequitur **טְ** & **א** radicale, §. 16.

§. 16. Chaldaeorum Kametz in Zekopho
abit : **קָמֵץ** à **עַלְם** *seculum*. Eorundem
patach ultimo substituunt quandoque Rebho-
zo, **רֶבֶּזוֹ** à **מֶלֶךְ** *rex*.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere
nequeunt, sed eorum prius mutatur in voca-
lem, posterius fit quiescens. Vocalis autem
illa est Petocho aut Rebhozo : priorem po-
stulant præfixa omnia ante schevatas, **בְּחִזְקָנָה**
in cælo; posterior plerunque adhibetur pro
chirek Chaldaeorum ex hac lege oriundo,
אֲתַפְּקָד אַלְפָבָט *caro*. Sic **בָּשָׂר בְּשָׂרָא כְּפָתָן**
visitatus fuit. Posterior autem schevà quan-
do abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales dages non fuerunt, at
scheva simplex admittunt, tum mobile,
בְּטַבְּעָתָן *profundus*, **לְוַיְלָה** *peccata*: tum
mutum finale citra patach furtivum, **וּבָא**
Jesus.

SECTIO II. DE NOMINE ET PARTICULA.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum
est, aut Fœmininum : in paucis Commune.
Præter ea, quæ significatione Muliebria sunt,
etiam

etiam alia nonnulla ejusdem generis in literam radicalem exeunt. Alias Fœminina desinunt.

I. In ^י servile, non tamen emphaticum,
~~בְּרִכָּה~~ potentia.

II. In ^{לֹ} vel ^{לֶ} heemantica: quæ sæpe numero ^ל suum abjiciunt, quando absoluta usurpantur, extra constructionem regiminiis vel affixionem. ~~לְוַתָּגֵן אֲבָנָה~~ bonitas,
gratia, ~~אֲבָנָה~~ trabs.

Numeralia Cardinalia sub masculina terminatio ne fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebreorum nominibus a fine jungitur ^י emphaticum, usu tamen latiore: & quidem

Masculinis nude: ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~ corruptio, ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~ arbor. Veruntamen ^י quiescens ante emphasis in Jud mobile transit, ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~ rubus, ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~

Dominus.

Fœmininis in radicalem literam vel in Thau servile terminatis, nude. ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~ via, ~~לְ~~ ~~לְ~~ ~~לְ~~ regnum. Desinen-

sinentibus verò in $\overset{\circ}{\text{I}}$ mutato Olaph in Thau,
 & puncto antecedente in scheva, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{N}} \overset{\circ}{\text{B}}$
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ sapientia, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ locus Fini-
 tis in $\overset{\circ}{\text{I}}$ præcedente schevate, datâ ejus loco
 terminatione $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{x}}$: $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{o}} \overset{\circ}{\text{o}}$ ebria,
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ misericors f.

Fœminina orta à masculinis substantivis solam
 emphaticam formam habent, quæ etiam pro abso-
 lutâ usurpatur, à $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ puer, dicitur
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ puella. Absoluta tamen locum habet,
 quando vel in regimine occurunt $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$, vel in
 pluralem fleantur, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ puellæ.

Quædam o mobile ante $\overset{\circ}{\text{I}}$ fœmininum consti-
 tuunt in emphasi quiescens, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{O}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{O}} \overset{\circ}{\text{B}}$ gau-
 dium, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}}$ verberatio.

Quædam ante tertiam radicalem assumunt o:
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{A}} \overset{\circ}{\text{B}} \overset{\circ}{\text{B}}$ laus.

§. 21. Motio Masculini in Fœmininum sit

I. In Substantivis additâ ad formam abso-
 lutam syllaba $\overset{\circ}{\text{I}}$: $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{C}} \overset{\circ}{\text{H}}$ filius, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{C}} \overset{\circ}{\text{H}}$ filia:
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{C}} \overset{\circ}{\text{H}}$ puer, $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{C}} \overset{\circ}{\text{H}}$ puella: $\overset{\circ}{\text{E}} \overset{\circ}{\text{Q}} \overset{\circ}{\text{Q}}$ equus,
 $\overset{\circ}{\text{I}} \overset{\circ}{\text{C}} \overset{\circ}{\text{H}} \overset{\circ}{\text{Q}} \overset{\circ}{\text{Q}}$ equa.

Nomen **רַגְנָה** *regina*, descendit à forma emphatica masculina, demà emphasi: pariterque quæ formantur à finitis in **לִבְנָה** *puer*, **לִבְנָה** *puella*.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscita terminatione fœminina **וּ**: **סָפִיְאָן** *sapiens* m. & f. **פֶּרֶגְרִינָה** *peregrinus*, a. Sed Adjectiva in **וּ** quiescens finita, mutant ultimam ante terminationem fœmininam in Jud mobile, **לְבָשָׁה** *stultus*, a, **מְנוּדָה** *mundus*, a. Adjectiva autem terminata in **וּ** heemanticum adsciscunt ante terminationem fœmin. Jud mobile, **מִסְרִיכָה** *misericors* m. & f.

§. 23. Forma emphatica Masculinorum ab ea, quæ Fœmininis absoluta est, non discrepat in Adjectivis; distinctio autem à constructione petenda est: **בָּנוֹן** *bonus*, **בָּנוֹנָה** *bona*; **עֲלֵזָה** *excelsus*, **עֲלֵזָה** *excelsa*; **כְּבָרִישׁ** m. emph. & **כְּבָרִיא** f. abs. Quæ in exeunt differentiam habent in fœminino, **כְּבָרִישׁ** *adjutor*, **כְּבָרִיא** *adjutrix*.

§. 23.

INSTIT. SYRARUM.

63

§. 23. Dualem plurali reddere solenne est.
Imitantur illum quatuor in Σ exeuntia;
 Σ duo, Σ du Σ e, Σ du Σ centi, Σ Egyptus.

Pluralis Fœmininorum terminatur in
Formatur à singulari absoluto, ablato fœ-
minino, ~~لِفْتَهُ لِفْتَهُ لِفْتَهُ~~
laus, لِفْتَهُ لِفْتَهُ لِفْتَهُ virgo Quæ
desinunt in terminationem masculinam, fle-
ctuntur à singulari emphatico more mascu-
linorum, ~~لِفْتَهُ لِفْتَهُ لِفْتَهُ~~
anima.
Formæ in *L* exeentes hoc amittunt, & ante-
cedaneas literas quiescentes movent, *لِفْتَهُ*
regnum; *لِفْتَهُ دَنْدَلْ*
confessio.

e 2

S. 34.

§. 24. Plurali Emphasis accedens Masculinorum quidem $\rightarrow$ mutat in $\text{I. } \text{viri}$, $\text{II. } \text{viri, peregrini.}$
Eorundem $\rightarrow$ in $\text{I. } \text{vertit, II. } \text{Domini.}$

Attamen I. faciunt sequentia, II. fragmenta III. aquæ,
pectora, ubera. III. aquæ,
habent ista, filii, sic modi, ubera.
& cœli, hâc formâ tantum occurunt.

Eæmininorum autem in ¹² mutat,
animæ, ¹² ¹² ¹²
preces.

Anomaliæ in formatione Pluralis numeri observandæ veniunt istæ.

I. Masculina nonnulla pluralem habent terminatio-
nis fœmininæ: hæc autem plerumque Wavv mo-
bile, rarius He, adsciscunt ante terminationem pla-
ralem, **كَوْرَدْ كَوْرَدْ** cor, **كَوْرَدْ كَوْرَدْ**
كَوْرَدْ كَوْرَدْ Dominus, **كَوْرَدْ كَوْرَدْ**
كَوْرَدْ كَوْرَدْ nox, **كَوْرَدْ كَوْرَدْ** pater.

II. Fæ-

II. Fœminina nonnulla pluralem habent terminationis masculinæ: **بِرْدَةٌ بِرْدَةٌ** hordeum,
لَفْلَفٌ لَفْلَفٌ later.

III. Quædam geminum pluralem ex se formant, sed varia itâ significatione: **عَيْنٌ عَيْنٌ** oculus,
أُرْبَى أُرْبَى auris, **مَانُ مَانُ** manus, **كَرْنَ كَرْنَ** cornu, sub forma masculina de animatis, propriè, sub fœminina, de inanimis, metaphorice usurpantur, **عَيْنٌ عَيْنٌ**
oculi, & **لَفْلَفٌ لَفْلَفٌ** frontes: **تَمْرَقٌ تَمْرَقٌ** tempora, &
لَفْلَفٌ لَفْلَفٌ vice, **لَهْلَهْ لَهْلَهْ** dies non ultra decem,
لَهْلَهْ لَهْلَهْ plures decem diebus.

IV. Nomina quædam Singulari carent, usitata tantum in numero multitudinis, **لَيْلَةٌ** vita,
لَهْلَهْ fluctus, **لَهْلَهْ** miserationes.

V. Sub una terminazione Singularia & Pluralia sunt, punctis Rabbui duntaxat distinguenteribus,
لَهْلَهْ equi, **لَهْلَهْ** reptile, **لَهْلَهْ** gress, **لَهْلَهْ** armentum, **لَهْلَهْ** volucris, **لَهْلَهْ** jumentum,
لَهْلَهْ homo, **لَهْلَهْ** cœlum. At **لَهْلَهْ** juramentum singulare est, etiam præsente Rabbui.

§. 25. Casus interdum particulis variantur. Indicat autem Genitivum?: **لَهْلَهْ**? **لَهْلَهْ** gladii;

§. 28. Regimen non admittit formam
emphaticam, nisi intercedat? .
Spiritus sanctitatis.

Poscit autem Regimen in Masculinorum
singulari formam absolutam, دَلْدَنْ
servus regis, دَلْدَنْ opus Dei. In eorum
dem plurali pro دَلْدَنْ & دَلْدَنْ pro دَلْدَنْ، دَلْدَنْ
أَنْ reges terræ, à دَلْدَنْ & دَلْدَنْ أَنْ
invocantes nomen ejus, à دَلْدَنْ.

Idem Regimen in Fœminorum singu-
lari mutat in ^L~~A~~^o~~o~~^o_o respi-
ratio, anima. At terminaciones in ^L invaria-
tas relinquit, ^L~~A~~^o_o confessio oris.
In istorum plurali tollit ^l de forma em-
phati.

phaticâ, ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ ﻭـ benedictiones Dei,
à ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻮـ.

§. 24. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis & Pluralibus fœmininis emphaticæ formæ deminâ emphasi, ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ rex,
ejus. ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ سـ ﻰـ ﻪـ ﻮـ sa-
pientia tua. ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ حـ ﻰـ ﻪـ ﻮـ لـ ﻰـ ﻪـ ﻮـ virgines nostræ.

Pluralibus masculinis sub forma regimini-
nis, ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ ظـ ﻰـ ﻪـ ﻮـ
regestui. & quæ in ﺖـ exeunt jam suum
servant, jam aliorum & imitantur, ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ
ـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ & ﺖـ ﻰـ ﻪـ ﻢـ ﻮـ revelati
noſtri.

Participiis cādem ratione quā Nominibus
affixa accidunt.

§. 28. Terminale punctum Petocho &
Rebhozo formæ absolutæ, in emphasi,
motione adjectivorum, declinatione,
& affixione tollitur, substituto sche-
c 4 vate,

vate, **אַמְנָה** **אַמְנָה** amans.

אַבְדָּל servus. **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** corpus ejus.

§. 29. Penultima vocalis formæ absolute nunquam variatur, **אַחֲרֵי** agnus,
אַבְדָּל **אַבְדָּל** sacerdos.

§. 30. Forma **אַבְדָּל** in iisdem incrementis Jud schevato præmittit Petocho. **אַבְדָּל**
אַבְדָּל **אַבְדָּל** virtus, robur.

Solum **אַבְדָּל** domus in regimine facit
אַבְדָּל.

§. 31. Forma **אַבְדָּל** transponit vocalem suam, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** ira, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** sanctitas.

§. 32. Monosyllaba in Rebhozo, vel in Petocho ob **אַבְדָּל**, retinent suam vocalem, si sint ex defectivis secunda, **אַבְדָּל** cor:
alias eam in scheya mutant, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** sanguis. Monosyllaborum Ozozo crebro manet, **אַבְדָּל** locus, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** os, interdum mutatur in **אַבְדָּל** diphthongescens, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** dies, **אַבְדָּל** **אַבְדָּל** terminus.

§. 33.

§. 33. Pronomina separata sunt, Personalia,

1. pers. Com.	Sing.	لَيْلَى	لَيْلَى	egi.
	Plur.	لَيْلَى	لَيْلَى	nos.
2. Pers.	Masc.	أَنْدَلُّ	أَنْدَلُّ	tu m.
	Plur.	أَنْدَلُّ	أَنْدَلُّ	vos m.
3. Pers.	Fœm.	أَنْدَلُّ	أَنْدَلُّ	tu f.
	Plur.	أَنْدَلُّ	أَنْدَلُّ	vos f.
	Masc.	إِنْسَانٌ	إِنْسَانٌ	ipse, illus.
	Plur.	إِنْسَانٌ	إِنْسَانٌ	إِنْسَانٌ
	Fœm.	إِنْسَانَةٌ	إِنْسَانَةٌ	illi, ipsi.
	Plur.	إِنْسَانَاتٍ	إِنْسَانَاتٍ	& إِنْسَانَاتٍ
				illæ, ipseæ.

Demonstrativa, M. لَيْلَى ille, أَنْدَلُّ
illi. F. لَيْلَى illa, أَنْدَلُّ illæ.

Interrogativum Personæ Com. لَمْ quis,
que? Masc. لَمْ quis? Fœm. لَمْ que?
Plur. Com. لَمْ qui, que?

Relativum? simpliciter, vel cum pronomibus tertiarum personarum, iis vel praefixum, vel postpositum.

Syllaba **V.** cum affixis Genitivum pronominum designat, nec raro iisdem possessivam significationem tribuit.

§. 34. Affixa mediantibus certis punctis,
(vocalibus vel schevate) junguntur Nomi-
nibus & Participis: & quidem Singularibus
Masculinis & Fœmininis utriusque numeri,
rex, *virgo*, *virgines*.

	S. ↗ per ^z , مُلْكَتْ	
I. Pers. C.	مُلْكَةً، مُلْكَاتْ	
	Plur. ↗ per ^z , مُلْكَاتْ	
	مُلْكَةً، مُلْكَاتْ	
	Masc. ♂ per ^o , مُلْكَسْ	
	مُلْكَةً، مُلْكَاتْ	
2. Pers. { Sing.	Fem. حَسَنَةً per - , مُلْكَةً	
	مُلْكَاتْ	
	مُلْكَاتْ	
	2. Pers.	

	M. حَفْلَةٌ per scheva. حَفْلَةٌ
2. Pers. Plur.	حَفْلَاتٌ, حَفْلَاتٌ
	Fœm. حَفْلَةٌ per scheva. حَفْلَةٌ
	حَفْلَاتٌ, حَفْلَاتٌ
	Masc. ئَنْ per ٰ, ئَنْ
Sing.	ئَنْدَلَّاتٌ, ئَنْدَلَّاتٌ
	Fœm. ئَنْ per ٰ, ئَنْ
	ئَنْدَلَّاتٌ, ئَنْدَلَّاتٌ
3. Pers.	
	Masc. ئِنْ per scheva. ئِنْدَلَّاتٌ
Plur.	ئِنْدَلَّاتٌ, ئِنْدَلَّاتٌ
	Fœm. ئِنْ per scheva. ئِنْدَلَّاتٌ
	ئِنْدَلَّاتٌ, ئِنْدَلَّاتٌ

Pluralibus Masculinis, حَفْلَةٌ reges.

	Sing. ئَنْ per ٰ excluso Jud plurali cum suo puncto ئَنْدَلَّاتٌ
1. Pers. C.	
	Plur. ئَنْدَلَّاتٌ, ئَنْدَلَّاتٌ
	Sing. Masc. ئَنْ nudè, ئَنْ
	Fœm. حَفْلَةٌ nudè, حَفْلَةٌ
2. Pers.	
	Plur. Masc. حَفْلَةٌ nudè, حَفْلَةٌ
	Fœm. حَفْلَةٌ nudè, حَفْلَةٌ

3. Pers.

SYNOPSIS

	M. אָתָּה mutat Jud plurale in וְאָתָּה, אָתָּה בְּלֹא
Sing.	F. אָתָּה per quod ante Ju plur. collocatur, ejusque excludit, אָתָּה בְּלֹא
3. Pers.	M. אָתָּה nudè, אָתָּה בְּלֹא Plur. F. אָתָּה nudè, אָתָּה בְּלֹא

Observandum circa Affixa.

1. אָתָּה & אָתָּה אֲפֻוָּה esse docet Amira; nos ex Chaldaismo potius efferimus per אָתָּה & אָתָּה: quia in sermone distinctio non tantum ex scripturā, sed etiam ex pronunciatione petenda est; quod idem de affixantibus Verborum metandū est.

2. Affixum אָ cum masculinis singularibus, quæ absolutè terminantur in literam mobilem præcedente vel vocis monosyllabæ, aut bisyllabæ cuius prima habet'; vel antecedente adhuc aliâ vocali, restituit ultimas vocales, & juxta Amiram ipsummet אֲפֻוָּה manet, vel, quod magis probabile, suo more accedit, אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה san-guis meus, אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה sacer-dos meus, אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה horreum me-um. Si אָ finale sit, post hoc ejicitur peritque affixi אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה אָתָּה pro אָתָּה thronus meus.

3. Idem

3. Idem affixum & cum nominibus exeuntibus in ^l emphaticum præcedente schevate, habet & rejectâ vocali affixi in locum antecedentis schevatis; ^{l l} pro ^{l l} puer meus. Si finem ^l antecedat vocalis, affixum jungitur nudè juxta Amiram, seu potius regulariter, ^{l l} ^{o o} ^{l l} meditatio mea.

4. Affixa pluralia secundæ & tertiaræ personæ se-
uantur cum diætionibus enumeratis exemplum af-
fixi & quoad ultimas illarum vocales, ipsamet au-
tem nudè, hoc est, per schevæ annexuntur. Tantum-
modo cum finitis in & postulant, ^{o o} ^{l l} thronus ipsorum.

5. Eadem affixa pluralia, & & primæ pers. sing.
juncta fœmininis singularibus trium radicalium,
(quarum media vocali caret) vel duarum (ex defe-
ctivis vel quiescentibus mediâ potissimum) ante ^l
assumunt, unde consona aliâ occultanda pro-
nunciatur, ^{l l} sapientia mea, ^{o o} ^{l l} locus earum, ^{o o} ^{l l} ex ^{l l} ci-
vitas vestra.

§. 35. Tria hæc ^{l l} pater, ^{l l} frater,
& ^{l l} sacer, in singulari ante affixa ad-
sciscunt Ozozo, cui illi nudè junguntur.
Adhibetur autem tunc affixum 3. pers. sing.
masc. & syllabicum, ^{l l} ^{l l} pater tuus,
^{o o} ^{l l}

frater ejus, ^{أَخْ} socer ejus f. At-
tamen cum affixo s. pers. singulari analogia
observatur, nisi quod Petocco in prioribus
duobus mutetur in Zekopho, ^{أَبْ} pater me-
us, ^{أَخْ} frater meus, ^{أَخْ} socer meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt
more nominum. Imitantur autem

I. Singularia : *Lōd ad, apud, لَهْدَنْ*
contra, (quod cum affixis alijs quam 1. pers.
 sing. aut 2. vel 3. pers. pluralibus postponit
 literæ *ه*, *لَهْدَنْ* *contrate*,) *كَمْ* cum, &c.

II. Masculina pluralia, **كُلُّ** inter, **كُلُّ** solum, **كُلُّ** circum, **كُلُّ** pro, **كُلُّ** coram, **كُلُّ** super, **كُلُّ** apud, **كُلُّ** ante, **كُلُّ** vel **كُلُّ** sub, &c. Item duo verba Substantiva **كُلُّ** est, & **كُلُّ** non est.

III. Fœminina pluralia **לֹא** propter,
adscito nimirum ?, **וְאַנְתָּךְ** propter
ipsum.

SECTIO

SECTIO III. DE VERBO.

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus variatur, quarum singulæ Activum & Passivum habent.

1. Pehal, פֶהָל Ethpehel, אַתְפֵהָל

2. Pahel, פֶהָל Ethpahel, אַתְפֵהָל

3. Aphel, אַפְהָל Ettaphal, אַתְפֵהָל

§. 38. Terminale punctum Conjugationum ac temporum corripit in scheva, in Præteriorum tertia persona fœminina & prima communi singularibus, nec non in Futurorum secunda fœminina singulari & secunda ac tertia utriusque generis pluralibus. Alias constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiiescentia mediâ radicali, quæ terminale punctum in prima & tertia Conjugatione nupsiam mutant.

§. 39. Præteriorum tertia fœminina singularibus formatur à masculina addito ז, זֶה: & differt à prima singulari communi, quæ hujus loco addit ל, לֶה.

Secun-

Secunda singularis addit in masculino ל
nudum, לְ , in fœminino ל vel לְ ,
 לִ vel לִ .

Tertia pluralis addit in masculino ו ,
 וּ : in fœminino ו vel וּ וְ
vel וָ .

Secundæ plurales habent fines pronomi-
num, וְ & וּ וְ וְ m. & וְ וְ f.

Prima pluralis addit ו vel וּ וְ vel
 וָ .

§. 40. Participia flextuntur ut nomina.
Extra Pehal ו characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent, præsens & præ-
teritum, Passiva unum.

§. 41. Infinitivi omnes habent ו chara-
cteristicum: extra Pehal insuper paragogi-
cum o præcedente v in syllaba proxima,
 וְ in Pehal, in Ethpehel וּ וְ וְ .

§. 42. Imperativus formatur in omni-
bus Conjugationibus, tum Activis, tum Pas-
sivis, Personas ejus distinguunt afforman-
tes, ו singularem fœmininam, o pluralem
masculinam, & וּ pluralem fœmininam:
 וְ

וְיַדְעָה sing. f. **וְיַדְעָה** pl. m. **וְיַדְעָה**
pl. f.

§. 43. Futurum flectitur ab Imperativo per
Præformantes & Afformantes, quæ sunt

Præformantes **לִ**, quarum **ל** primam sin-
gularēm, **ל** secundam utriusque generis & nu-
meri, itemque tertiam fœmininam singula-
rem, **ל** tertiam singularem masculinam, nec
non primam ac tertiam generis utriusque
plurales designat: Punctorum distin^ctio h̄ic
omnino observanda est ex §. 10. **וְיַדְעָה**
est 3. masc. sing. & **וְיַדְעָה** 1. comm. plur.

Afformantes autem tertiae fœmininæ sin-
gularis **וְיַדְעָה**. Secundæ fœmininæ
singularis **וְיַדְעָה**. Secundæ & ter-
tiæ pluralium masculinarum **וְיַדְעָה**, **וְיַדְעָה**
וְיַדְעָה, fœmininarum **וְיַדְעָה** **וְיַדְעָה**
וְיַדְעָה.

§. 44. Passiva omnia habent charac-
tem **ל**: cuius **ל** (modo geminandum non
sit) primæ sibilanti postponitur, **וְיַדְעָה**

f

reperi-

repertus est, & post in', post ȝ in δ mutatur, ȝ? justificatus fuit, ȝ? ȝ complacitum fuit.

Imperativi omnium Passivorum primæ radicali tribunt', secundæ subducunt lineolam ex §. 10.

§. 45. Conjugatio prima Verborum perfectorum, (quæ, sicut apud Hebræos, tribus literis radicalibus constant, iisque semper præsentibus, & semper mobilibus,) in Activo Pehal hoc modo flectitur: Præteritum habet sub radicali prima scheva, ad secundam petocho, ȝ? emit, ȝ? congregavit, ȝ? obſtupuit.

Verba intransitiva, primamve aut mediam habentia, in Rebhozo exeunt, ȝ? timuit, ȝ? eſuriit, ȝ? doluit. Solum ȝ? horruit cum Ozozo est.

Participii præsentis seu Benoni puncta sunt Zekopho & Rebhozo, ȝ? ȝ?.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & Chebhozo, ȝ? ȝ?.

Pro scheva interdum est Petocho, potissimum in intransitivis, ȝ? ȝ? egressus, ȝ? ȝ? quod deest.

Imperativus desinit in Ozozo, ȝ? ȝ? per-

INSTIT. SYRARUM.

79

perfice. Interdum in Rebhozo, ~~נְסָדָה~~ fac.

Verba intransitiva plerumque, inchoata Jud semper, exeunt in Petocho. ~~לֹא~~? time, ~~לֹא~~? cura, ~~לֹא~~ interroga.

Futurum sequitur terminationem Imperativi.

Passivum Ethpehel terminatur in Rebhozo, ~~נְסָדָה~~ datus fuit, ~~נְסָדָה~~ crucifixus fuit.

Quando Rebhozo ob accessum afformantium in scheva abit, prima radicalis accipit Petocho, aut si media fuerit assumit Rebhozo, ~~אֶשְׁתַּחֲוֵל~~ imputatum est, ~~אֶשְׁתַּחֲוֵל~~ subterfugi.

§. 46. Conjugatio Secunda characterem habet dages in radicali media, quod ante se petocco postulat.

Dages istud concipiendum est, sola Begadcephath Kuschoi accipiunt, ~~לֹא~~ accepit.

Activum Pahel exit ubique in Rebhozo, præterquam in Participio præterito Pehil, quod Petocho habet.

Passivum Ethpahal ubique finitur in Petocho.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel possidet characterem I cum petocco, cuius exclusi vocalem servant characteres

f 2 tem-

temporum. Terminus vocalis est Rebhozo,
in Pehil Petocho.

Passivum Ettaphal ל geminat scriptione,
& posterius semper sustinet vocalem char-
acteristicam petocho. Terminatio autem est
Petocho. ~~וְלֹא~~ traditus est.

Posterior ל adhibetur euphoniae gratia, loco l
ex activo retinendi. In personis Futuri א characteristico inchoatis, ne tria ל concurrent, medium
omittitur, & tertio per dages insertum censetur,
~~וְלֹא~~ pro ~~וְלֹא~~ præpositus fuit.. Quorum
media est l in Conjugatione tertia jam planè illud
negligunt, jam primæ radicali præmittunt ~~וְלֹא~~ pro
 כִּי benefac, כִּי pro כִּי benefaciet,
 אֲ כִּי bonus fuit.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum P E H A L.

Præteritum.

f. Sing. m.

לָמַד לָמַד 3.

לָמַד לָמַד 2.

Com. לָמַד 1.

Plur.

INSTIT. SYRARUM.

81

f. Plur. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

Com. בְּנֵי־בְּנָה vel בְּנֵי־בְּנָה

Benoni.

f. Sing. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

f. Plur. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

Pebil.

f. Sing. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

f. Plur. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

Infinitivus.

בְּנֵי־בְּנָה

Imperativus.

f. Sing. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

f. Plur. m.

בְּנֵי־בְּנָה בְּנֵי־בְּנָה

f 3

Futur.

SYNOPSIS

Futurum.

f.	Sing.	m.
جَهَّـ	جَهَّـ	3.
جَهَـ	جَهَـ	2.
جَهَـ	جَهَـ	1.

f.	Plur.	m.
جَهَـ	جَهَـ	3.
جَهَـ	جَهَـ	2.
جَهَـ	جَهَـ	1.

Passivum ETHPEHEL.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
جَهَـ	جَهَـ	3.
جَهَـ	جَهَـ	2.
جَهَـ	جَهَـ	1.

f.	Plur.	m.
جَهَـ	جَهَـ	3.
جَهَـ	جَهَـ	2.
جَهَـ	جَهَـ	1.

Participium.

f. Sing. m.

جَهَـ	جَهَـ
-------	-------

f. Plur.

INSTIT. SYRARUM.

83

f. Plur. m.

Infinitivus.

Imperativus.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Futurum.

f. Sing. m.

3.

2.

Com. 1.

f. Plur. m.

3.

2.

Com. 1.

Secunda Conjugatio.

Activum P A H E L.

Prateritum.

f. Sing. m.

2.

f 4

2.

Plur.

SYNOPSIS

2.

Com. 1.

f. Plur. m.

3.

2.

Com. 1.

Benoni.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Pehil.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Infinitivus.

Imperativus.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Futu.

INSTIT. SYRARUM.

85

Futurum.

f.	Sing.	m.
ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୩.
ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୨.
Com.	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୧.
f.	Plur.	m.
ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୩.
ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୨.
Com.	ପ୍ରକାଶ	ପ୍ରକାଶ ୧.

Passivum ETHPAHAL.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
عَلَيْكُمْ	عَلَيْكَ	عَلَيْهِ
عَلَيْكُمَا	عَلَيْكُمَا	عَلَيْهِمَا
عَلَيْكُمْ سَبَقْ	عَلَيْكُمْ سَبَقْ	عَلَيْهِمْ سَبَقْ
Com.	عَلَيْكُمْ	عَلَيْهِمْ
f.	Plur.	m.
عَلَيْكُمْ	عَلَيْكُمْ	عَلَيْهِمْ
عَلَيْكُمَا	عَلَيْكُمَا	عَلَيْهِمَا
عَلَيْكُمْ سَبَقْ	عَلَيْكُمْ سَبَقْ	عَلَيْهِمْ سَبَقْ
Com.	عَلَيْكُمْ	عَلَيْهِمْ

Participium.

f. Sing. m.

SYNOPSIS

f. Plur. m.

Infinitivus.

Imperativus.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Futurum.

f. Sing. m.

3.

2.

Com. 1.

f. Plur. m.

3.

2.

Com. 1.

Tertia Conjugatio.

Activum APHEL.

Præteritum.

f. Sing. m.

3.

2.

أَجْعَدْتُ أَجْعَدْتُ ۲.

Com. أَجْعَدْتُ ۱.

f. Plur. m.

أَجْعَدْتُمْ أَجْعَدْتُمْ ۳.

أَجْعَدْتُمْ أَجْعَدْتُمْ ۲.

Com. أَجْعَدْتُ ۱.

Benoni.

f. Sing. m.

مُكْفِي مُكْفِي

f. Plur. m.

مُكْفِي مُكْفِي

Pebil.

f. Sing. m.

مُكْفِي مُكْفِي

f. Plur. m.

مُكْفِي مُكْفِي

Infinitivus.

مُكْفِي

Imperativus.

f. Sing. m.

أَجْعَدْتُ أَجْعَدْتُ

f. Plur. m.

أَجْعَدْتُمْ أَجْعَدْتُمْ

Futu.

SYNOPSIS

Futurum.

f. Sing. m.

ןְּמַתֵּן¹ נְמַתֵּן³.נְמַתֵּן² נְמַתֵּן².Com. נְמַתִּין¹.

f. Plur. m.

נְמַתִּין³ נְמַתִּין³.נְמַתִּין² נְמַתִּין².Com. נְמַתִּין¹.

ETTAPHAL.

Præteritum.

f. Sing. m.

נְמַתָּן¹ נְמַתָּן³.נְמַתָּן² נְמַתָּן².Com. נְמַתָּן¹.

f. Plur. m.

נְמַתָּן³ נְמַתָּן³.נְמַתָּן² נְמַתָּן².Com. נְמַתִּין¹.*Participium.*

f. Sing. m.

נְמַתָּן¹ נְמַתָּן³.

f. Plur.

f. Plur. m.

*Infinitivus.**Imperativus.*

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Futurum.

f. Sing. m.

Com.

I.

f. Plur. m.

Com.

I.

§. 48. Inchoata Nun (& duo incipientia à Jud., novit, & sedet) sequente dageßabili, primam radicalem schevate muto notandam, sequenti per dages implicitum inserunt. Fit istud in Infinitivo & Futuro Pehal, & per universam Conjugationem tertiam.

In

In Imperativo Pehal prima per aphæresin tollitur, *Lam descende, ḥm adscende, ȝ disperge.* Sic *l scito, ḥl sede.*

Alibi omnia habent regularia.

P E H A L.

Infinitivus.

טְהַל

Imperativus.

f. Sing. m.

תְהַל

f. Plur. m.

תְהַל תְהַל

Futurum.

f. Sing. m.

תְהַל

תְהַל

Com. תְהַל

f. Plur. m.

תְהַל

תְהַל

Com. תְהַל

A P H E L.

&c. תְהַל אֵל Præteritum.

&c. לְהַל בְּנֵי Benoni.

&c.	لَهْلَكْ	لَهْلَكْ	Pehil.
	لَهْلَكْ	لَهْلَكْ	Infinitivus.
&c.	لَهْلَكْ	لَهْلَكْ	Imperativus.
&c.	لَهْلَكْ	لَهْلَكْ	Futurum.

ETTAPHAL.

&c.	لَهْلَكْلَكْ	لَهْلَكْلَكْ	Præteritum.
&c.	لَهْلَكْلَكْ	لَهْلَكْلَكْ	Participium.
	لَهْلَكْلَكْ	لَهْلَكْلَكْ	Infinitivus.
&c.	لَهْلَكْلَكْ	لَهْلَكْلَكْ	Imperativus.
&c.	لَهْلَكْلَكْ	لَهْلَكْلَكْ	Futurum.

§. 49. Geminantia medium radicalem in participio præterito Pehal, in toto Ethpehel, nec non in Conjugatione secundâ totâ analogâ sunt.

In Benoni Pehal sing. mascul. loco mediæ assumentur ل, quod in motione & declinatione liberè adest vel abest. ل pro م مiserens, ل pro س س fem.

Alias media ejicitur unà cum puncto antecedente, & compensatur per dages, quod tribuitur vel tertiae radicali, si nulla characteristica antecesserit, & vox augeatur à fine. ل accensæ sunt, attamen si tertia fuerit schevata, dages

dages negligitur, *بَعْدًا paſſiſumus*. Vel pri-
mæ radicali, quoties antecedit characteristi-
ca, *وَبَلْ incurvabiste*. *وَبَلْ concupiscere*.

Imperativus Ettaphal lineolam subducit primæ.

P E H A L.

Preteritum.

f. Sing. m.

أَفِي *أَفِي* 3.

أَلَّا فِي *أَلَّا فِي* 2.

Com. *أَفِي* 1.

f. Plur. m.

أَفِيْنِ *أَفِيْنِ* 3.

أَلَّا فِيْنِ *أَلَّا فِيْنِ* 2.

Com. *أَفِيْنِ* *أَفِيْنِ* 1.

Benoni.

f. Sing. m.

أَفِي *أَفِي*

f. Plur. m.

أَفِيْنِ *أَفِيْنِ*

Pehil.

f. Sing. m.

أَفِي *أَفِي*

f. Plur. m.

أَفِيْنِ *أَفِيْنِ*

Inſi-

INSTIT. SYRARUM.

93

Infinitivus.

طَبَقْ

Imperativus.

f.	Sing.	m.
----	-------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ
---------	---------

f.	Plur.	m.
----	-------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ
---------	---------

Futurum.

f.	Sing.	m.
----	-------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ	3.
---------	---------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ	2.
---------	---------	----

Com.	طَبِّقْ	1.
------	---------	----

f.	Plur.	m.
----	-------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ	3.
---------	---------	----

طَبِّقْ	طَبِّقْ	2.
---------	---------	----

Com.	طَبِّقْ	1.
------	---------	----

A P H E L.

Præteritum.

f.	Sing.	m.
----	-------	----

أَبْطَقْ	أَبْطَقْ	3.
----------	----------	----

أَبْطَقْ	أَبْطَقْ	2.
----------	----------	----

Com.	أَبْطَقْ	1.
------	----------	----

g

Plur.

Infi-

SYNOPSIS

f. Plur. m.
 اَيْضُ اَيْضُ
 اَيْضُ اَيْضُ
 Com. اَيْضُ اَيْضُ

Benoni.

f. Sing. m.
 اَيْضُ اَيْضُ

f. Plur. m.
 اَيْضُ اَيْضُ

Pebil.

f. Sing. m.
 اَيْضُ اَيْضُ

f. Plur. m.
 اَيْضُ اَيْضُ

Infinitivus.

اَيْضُ

Imperativus.

f. Sing. m.
 اِيْضُ اِيْضُ

f. Plur. m.
 اَيْضُ اَيْضُ

Futurum.

f. Sing. m.
 اِيْضُ اِيْضُ

اَيْضُ

ئەپىل ۲.

Com. ۱۰۷

f. Plur. m.

نَمَاءُ نَمَاءُ

۲۰۷

Com. ۱۷

ETTAPHAL

&c. Δό, ΛΙ ο, ΛΙ Præteritum.

&c. ﻂَابِعٌ ﻂَابِعٌ Participium.

ಅಂತಿಮ *Infinitivus*

&c.   **טְלַקֵּן** Imperativus.

&c. ﻭ ﻪـ ﻭ ﻪـ *Futurum*

Radicale perit antecedente futuri, **vis**
ibid.

In Pehil & Imperativo terminationis prima loco schevatis mobilis habet Petocco,

cum alias (juxta §. 6.) sumat Rhebhozo,
أَصْبَحَ perditus, أَصْلَى claude, أَنْدَلَ die.

In Conjugationum Primæ & Secundæ Passivis aut analogiam sequitur, أَنْجَلَ coa.
Eius fuit, أَنْجَلَ comesus est; aut elisa compensatur euphoniac ergò geminatione ل characteristici, أَنْجَلَ clausum est, أَنْجَلَ ingeminit.

In Pahel subinde tollitur migrante vocali ad characteristicam schevatam, خَلَفَ & خَلَافَ docens.

In Conjugatione Tertiâ Olaph mutatur in Wavv mobile diphthongescens cum præcedente Petocho, مُوْكَه differens.

Amitunt Olaph in Imperativo Pehal, وَلَ abiit & لَوَ venit, unde dicitur وَلَ abi & لَوَ veni. Verbum لَوَ venit in Conjugatione tertia Olaph mutat in Jud mobile, وَلَمَّا adduxit.

P E H A L.

&c. وَلَمَّا أَتَى Præteritum.

&c. وَلَمَّا أَتَى بِنَوْنَى Benoni.

&c. وَلَمَّا أَتَى بِهِيلَّا Pebil.

Infini-

חַדְבָּל Infinitivus.

&c. חַדְבָּל Imperativus.

&c. חַדְבָּל Futurum.

ETHPEHEL.

&c. חַדְבָּל Prateritum.

&c. חַדְבָּל Participium.

חַדְבָּל Infinitivus.

&c. חַדְבָּל Imperativus.

&c. חַדְבָּל Futurum.

PAHEL.

&c. חַדְבָּל Prateritum.

&c. חַדְבָּל Benoni.

&c. חַדְבָּל Pehil.

חַדְבָּל Infinitivus

&c. חַדְבָּל Imperativus.

&c. חַדְבָּל Futurum.

ETHPHAL.

&c. חַדְבָּל Prateritum.

&c. חַדְבָּל Participium.

חַדְבָּל Infinitivus

&c. פְּרִצְתָּא Imperativus.

&c. יְמִינְתָּא Futuram.

A P H E L.

&c. וְיַעֲשֵׂה Præteritum.

&c. וְיַעֲשֶׂה Benoni.

&c. וְיַעֲשֶׂה Pehil.

וְיַעֲשֶׂה Infinitivus.

&c. וְיַעֲשֵׂה Imperativus.

&c. וְיַעֲשֵׂה Futurum.

ETTAPHAL.

&c. וְיַעֲשֵׂה Præteritum.

&c. וְיַעֲשֵׂה Participium.

וְיַעֲשֶׂה Infinitivus

&c. וְיַעֲשֵׂה Imperativus.

&c. וְיַעֲשֵׂה Futurum.

§. 51. Prima Jud Schevate muto insignienda post characteristicam in Pehal mutatur in Olaph, quiescens in Chebhozo.

בְּלֹה hæreditare, בְּקֹזְל curabitis.

Aliquando ḥ omittitur, בְּלֹה, pariant,

Uni-

Unicum ְרָא dedit, primaam in Imperativo
Pehal amittit, ְרָא da.

In Conjugatione Tertia mutatur in Waw
diphthongescens cum Petocho. ְמַעֲלֵה addi-
dit, ְמַעֲלֵה additus fuit.

Interdum in Aphel Jud manet ְמַעֲלֵה laetavit, ְמַעֲלֵה
ejulavit.

Analogia sunt in Pehal præteritum (cujus
finis est Rebhozo ְמַעֲלֵה peperit, ְמַעֲלֵה aruit)
utrumque participium & imperativus. Præ-
terea Ethpehel, Pahel & Ethpahal.

P E H A L.

טְלִיאֵל Infinitivus.

&c. טְלִיאֵל טְלִיאֵל Futurum.

A P H E L.

&c. טְלִיאֵל טְלִיאֵל Præteritum.

&c. טְלִיאֵל טְלִיאֵל Benoni.

&c. טְלִיאֵל טְלִיאֵל Pehil.

Inf-

ō̄n̄d̄m̄ Infinitivus.

&c. n̄d̄m̄ n̄d̄ Imperativus.

&c. n̄d̄m̄ n̄d̄ Futurum.

ITTAPHAL.

&c. ɻ̄d̄m̄ n̄d̄ Præteritum.

&c. n̄d̄m̄ Participium.

ō̄n̄d̄m̄ Infinitivus.

&c. n̄d̄m̄ Imperativus.

&c. n̄d̄m̄ n̄d̄ Futurum.

§. 52. Media Wavv quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto præcedente, *et intuitus est.*

Quædam Wavv mobile servant, & analogiam sequuntur verborum perfectorum, *exsultavit;*
delectatus est.

Characteristicæ mediâ ejectâ possident scheva, *w̄turbari, īntucamur.*

At 1 charact. in Aphel Præterito, Imperativo & 1. sing. Futuri sumit Petrocho loco schevatis.

تَرَبَّى prospexit, **أَنْسَى** ausculta, **أَحْمَى** excitabo.

Alias **لِي** sibi sumit Rebhozo juxta §. 6. **قُدِّل** judicabo.

In Pehal Præterito & Infinitivo terminale punctum est Zekopho, quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secunda plurali **وَمَا** peperit, **وَلَمْ** contemnere.

Dicitur tamen **لَمْ** mortuus est, cum Chebhazo per totum Præteritum.

Benoni pro Wavv adsciscit Olaph, quod in motione & declinatione in Jud mobile transit. **كَمْ** **كَمْ** parcens.

Pehil exit in Chebhozo, **وَمَا** positus,

Imperativus & Futurum desinunt in Ozozo, **وَلَمْ** revertere, **وَلَمْ** exultabit.

Verbum **وَمَا**, posuit, in Imperativo & Futuro poscit Jud cum Chebhozo præcedente, **وَمَا** ponemus.

Infinitivi extra Pehal regulariter finiuntur.

In Ethpehel ל characteristicum ipsa scriptio geminatur, præterquam in personis futuri א inchoatis, ubi geminatio subintelligitur: Finis est וְאַלְלָל contristatus fuit:

וְאַלְלָל commovere amini.

Passivum Ettaphal hinc solā significatione differt; terminatio eadem est ubique, וְאַלְלָל extulit sc̄e, in Ethpehel: sed in Ettaphal *ablatus* fuit.

Aphel terminatur in וְ utrobique, excepto Pehil, quod Zekopho habet. וְאַלְלָל *correctus; accuratus.*

In Conjugatione Secunda Wavv mutatur in Jud, de cætero analogia obtinet.

Passiva horum Verborum nonnunquam admittunt metathesin cum prima radicali sibilante.

P E H A L.

Præteritum.

f. Sing. m.

וְאַלְלָל וְאַלְלָל 3.

וְאַלְלָל וְאַלְלָל 2.

Com. וְאַלְלָל 1.

f. Plur. m.

וְאַלְלָל וְאַלְלָל וְאַלְלָל 3.

וְאַלְלָל 2.

سَلَامٌ سَلَامٌ 2.

Com. سَلَامٌ سَلَامٌ 1.

Benoni.

f. Sing. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ

f. Plur. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ

Pehil.

f. Sing. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ

f. Plur. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ

Infinitivus.

سَلَمٌ

Imperativus.

f. Sing. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ

f. Plur. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ سَلَامٌ

Futurum.

f. Sing. m.

سَلَامٌ سَلَامٌ سَلَامٌ 3.

سَلَامٌ سَلَامٌ سَلَامٌ 2.

Com. سَلَامٌ سَلَامٌ 1.

f. Plur.

SYNOPSIS

f. Plur. m.

נִשְׁתַּחֲוָתִים נִשְׁתַּחֲוָתִים 3.**נִשְׁתַּחֲוָתִים** נִשְׁתַּחֲוָתִים 2.Com. **נִשְׁתַּחֲוָתִים** 1.

ETHPEHEL.

&c. **אָמַרְתִּי** אָמַרְתִּי Prateritum.&c. **יָשַׁבְתִּי** יָשַׁבְתִּי Participium.**יָשַׁבְתָּה** Infinitivus.&c. **אָמַרֵּי** אָמַרֵּי Imperativus.&c. **אָמַרְתִּי** אָמַרְתִּי Futurum.

PAHEL.

&c. **אָמַרְתָּה** אָמַרְתָּה Prateritum.&c. **מָשַׁׁבְתָּה** מָשַׁׁבְתָּה Benoni.&c. **מָשַׁׁבְתָּה** מָשַׁׁבְתָּה Pehil.**יָשַׁבְתָּה** Infinitivus.&c. **אָמַרְתָּה** אָמַרְתָּה Imperativus.&c. **אָמַרְתִּי** אָמַרְתִּי Futurum.

ETHPAHAL.

&c. **אָמַרְתִּי** אָמַרְתִּי Prateritum.vel Ju
§.

Partici-

&c. ﻭَرْدَلَهُ ﺍسْمَالَهُ Participium.

وَرْدَلَهُ Infinitivus.

&c. وَرْدَلٌ Imperativus.

&c. وَرْدَلَهُ فَرْدَلَهُ Futurum.

APHEL.

&c. وَرْدَلَهُ أَصْدَلَهُ Prateritum.

&c. وَرْدَلَهُ بَنُونِي Benoni.

&c. وَرْدَلَهُ بَهِيلِي Pebil.

وَرْدَلَهُ Infinitivus.

&c. وَرْدَلَهُ يَأْصَلُهُ Imperativus.

&c. وَرْدَلَهُ يَرْدَلُهُ Futurum.

ITTAPHAL.

&c. وَرْدَلَهُ أَصْدَلَهُ Prateritum.

&c. وَرْدَلَهُ أَصْدَلَهُ Participium.

وَرْدَلَهُ Infinitivus.

&c. وَرْدَلَهُ يَأْصَلَهُ Imperativus.

&c. وَرْدَلَهُ يَرْدَلَهُ Futurum.

§. 53. Quiescentia tertîâ radicali in Olaph
vel Jud desinunt, ac diversimode quiescunt.

Præ-

Præteritum Pehal in 1, interdum in 2.
exit. *L*^o*m*^o sprevit, *g*^o*m*^o gavisus est, Præterita reliqua definunt in 2.

Quando finis est 1 perit 1 in 3. fœm. sing.
& in 3. plur. utriusque generis, & afformantes harum petocco, illius zekopho sibi præmittunt, *Z*^o*m*^o fuit f. *O*^o*m*^o oblii sunt, *Z*^o*m*^o
*qui*everunt f. *Z*^o*m*^o viderunt f.

Alias mutatur in Jud diphthongescens
cum præcedente petocco in 2. pers. utriusque
generis & numeri, & in 1. plurali: quiescens autem in Chebhozo in 1. Singulari,
A^o*m*^o volui, *A*^o*m*^o voluimus.

Quando finis est 2 ubique terminatio illa
manet, præterquam in 3 fœm. sing. ubi Jud
fit mobile & regulariter flectitur, & in 3.
fœm. plur. ubi ante afformantem (non ante
2.) radicale Jud tollitur. *L*^o*m*^o cessavit,
O^o*m*^o multiplicati sunt, *O*^o*m*^o vel *O*^o*m*^o
laborarunt f.

Participia habent finem 1, at Pehil in Pa-
hel & Aphel 1, *bibens*, *tentans*
occultans, *ablutus*. Perit
autem tertia in plurali masculino, *quit-*

quieti; in fœmininis autem in Jud mobile transit. *בְּאַדְךָ תְּאַדֵּךְ* *bibens f.*

Infinitivus Pehal in 1 terminatur *לְהַלֵּט*
pervenire, Extra Pehal tertia ante afforman-
tem in Jud mobile mutatur, *לְמַתְנֵט tentare.*

Imperativorum finis est in Pehal, *לְכַסֵּף*
pete, in Etpehel, *לְאַחֲנֵף* *ædificare tu,*
alibi 1, *לְאַלְמֵן* *sana.* Afformantes fœmininas
 sing. & plur. *וְ* antecedit Zekopho, *לְאַלְמֵן*
clama f. *לְאַלְמֵן* *gaudete f.* Masculina plura-
 lis ○ præmittit sibi petocco, *לְאַלְמֵן* *flete.* Ex-
 dem afformantes (præter *וְ*) tertiam radica-
 lem eliminant.

Fututorum communis terminatio est 1.,
לְאַלְמֵן *vocabis.* Perit autem tertia accedenti-
 bus afformantibus in 2, fœm. sing. & 2, ac. 3.
 masc. plur. sed in 2. & 3. fœmin. plur. in Jud
 mobile transit. Afformans 2, fœm. sing. est
וְ *לְאַלְמֵן* *videbis,* *לְאַלְמֵן* *flebi-*
tis. Afformans negligitur in 3. f. sing. quæ
 heic communem cum masculina terminatio-
 nem habet.

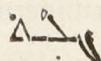
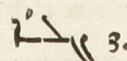
PEHAL.

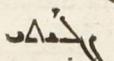
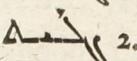
SYNOPSIS

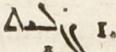
P E H A L.

Præteritum.

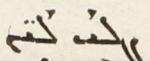
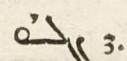
f. Sing. m.

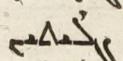
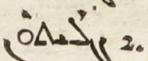
  3.

  2.

Com. 1.

f. Plur. m.

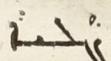
  3.

  2.

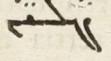
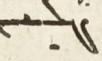
Com. 1.

Benoni.

f. Sing. m.

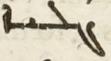

f. Plur. m.

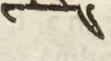
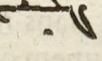

Pehil.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Infi.

INSTIT. SYRARUM.

109

Infinitivus.

Imperativus.

f. Sing. m.

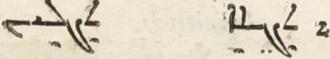

f. Plur. m.

Futurum.

f. Sing. m.

Com.

f. Plur. m.

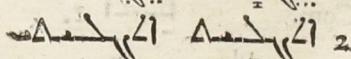
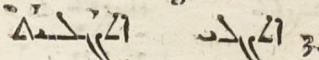

Com.

ETHPEHEL.

Participium.

f. Sing. m.

Com.

f. Plur.

SYNOPSIS

110

Plur.   m.

٣٦ **الرسالة** لـ **كتاب** **فتح**

Com. **لِيْكَنْ** **أَنْكَلْمَ** I.

Participium.

f. Sing. m.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

f. Plur. m.

جیل جیل

Infinitivus.

٦٨٥

Imperativus.

Sing. m.

۱۷۲

f. Plur. m.

ایرانیتی

Futurum.

Sing. m.
לְאָמֵן

۱۷۷

Com.

f. Plur. m.

٣٠ **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ**

卷之二

2.

Com. 1.

PAHEL.

Prateritum.

f. Sing. m.

3.

2.

Com. 1.

f. Plur. m.

3.

2.

Com. 1.

Benoni.

f. Sing. m.

f. Plur. m.

Pebil.

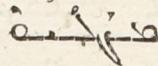
f. Sing. m.

f. Plur. m.

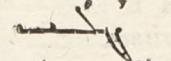
h 2

Inf.

SYNOPSIS

*Infinitivus.**Imperativus.*

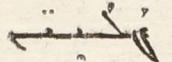
f. Sing.

m.

f. Plur.

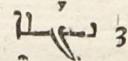
m.

Futurum.

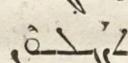
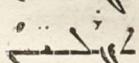
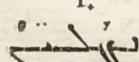
f. Sing.

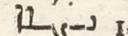
m.

f. Plur.

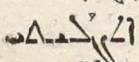
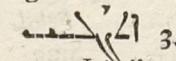
Com.

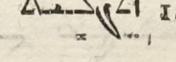
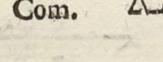
ETTAPHAL.

Prateritum.

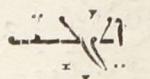
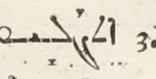
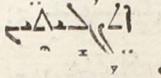
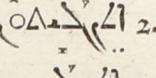
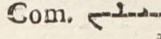
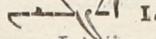
f. Sing.

f. Plur.

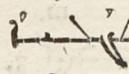
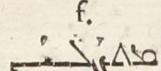

f. Plur. m.

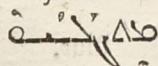

 Com.

Participium.

f. Sing. m.

Infinitivus

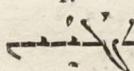
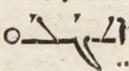

Imperativus.

f. Sing. m.

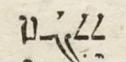
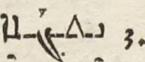
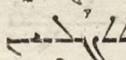
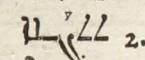

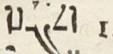
f. Plur. m.

Futurum.

f. Sing. m.

Com.

h 3

f. Plur.

Plur.

SYNOPSIS

f.	Plur.	m.
بِهْرَكْتَ	بِهْرَكْتَ	بِهْرَكْتَ 3.
بِهْرَكْتَ	بِهْرَكْتَ	بِهْرَكْتَ 2.

A P H E L,

Præteritum.

f.	Plur.	m.
أَنْجَتْ	أَنْجَاتْ	أَنْجَاتْ 3.
أَنْجَعْتْ	أَنْجَعْتْ	أَنْجَعْتْ 2.
أَنْجَعْتْ	أَنْجَعْتْ	أَنْجَعْتْ 1.

Benoni.

f. Sing. m.

فَلِمْ لِكْنَةٌ

f. Plur. m.

1 Pehil.

f. Sing. m.

مُؤْلِمَةٌ مُؤْلِمَةٌ

F. Plur.

f. Plur. m.

*Infinitivus.**Imperativus.*

f. Sing.

m.

f. Plur.

m.

Futurum.

f. Sing.

m.

3.

2.

1.

Plur.

m.

3.

2.

1.

ETTAPHAL.

&c. Prateritum.

&c. Particium.

Infinitivus.

b 4

Impe-

Plur.

&c. Imperativus.

&c. Futurum.

§. 54. Cum Participiis interdum componuntur Pronomina primæ & secundæ personæ decurtata.

Benoni.

f. Sing. m.

I. p.

2. p.

f. Plur. m.
Com. I. p.

2. p.

Pehil.

f. Sing. m.

I. p.

2. p.

f. Plur. m.

Com. I. p.

2. p.

Quiescentia ultimâ radicali in combinatione ista
mutant in quiescens in Rebhozo, quomodo
etiam in Pehil quiescit.

Benoni.

Benoni

§ 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt, partim aliter accedunt.

i. Pers. sing. & plur. per petocco,

vistavit me, nos. Sed
2. masc. sing, præteriti & omnibus personis
in Nun terminatis per zekopho,

visitasti me, et tu visitastis nos.

2. perf. **visit** & **visit** sine mutatione verbi
per scheva, **visit** **visit** *visitavit vos*: personis verò in Nun terminatis per zekopho.

¶ **¶** **¶** visitabunt vos.

Pro **କୋଟି** & **ଦ୍ୱାରା** nominalibus pronomina
separata **କୋଟି** & **ଦ୍ୱାରା** verbis postponuntur.

Cum personis futuri non terminatis in
Nun ante Ἄ& ὅ adsciscitur ἡ epenthe-

ticum, τὸν θεόν visitabit eam. Afformans autem ἡ 3. fœm. Sing. ante affixa exulat.

Imperativus sing. masc. postulat ἡ epentheticum ante affixa, cum horum vocalibus agglutinantibus vel diphthongescens vel qui-escens. το?ρο?α visita cum, το?ρο?α eam.

§. 56. Personis Verborum in ἡ & ὁ ex-euntibus (aut si hæ literæ cum Amira ἄφωνοι concipientur, vocalibus hisce prius additis,) affixa nudè accedunt. το?ρο?α
visitarunt me, το?ρο?α nos.

Loco τη malc. 3. pers. adhibetur τοι m. cum personis in ὁ finitis nudè, το?ρο?α visitatunt illum; cum finitis in ἡ assumto ὁ muto, το?ρο?α visita f. ipsum: Cum fi-nitis in Nun adscito, ὅ, το?ρο?α visita-f. ipsum.

Personis in ὁ vel ὁ desinentibus non raro ad-ditur Nun paragogicum, illi Rebhozo, huic Ozozo tribuens το?ρο?α visitarunt f. το?ρο?α
το?ρο?α visitarunt m. Quæ in ὁ exeunt insuper ὁ recipi-

recipient, ~~et~~ revelarunt. Affixa autem promiscue simplici vel paragogicæ formæ agglutinantur.

§. 57. Infinitivis verbalia affixa cohærent, enumerata §. 55. **visitare me**, **ipsos**. Extra Pehal paragogico additur **ל** ante affixa, **praeficiendum** te.

§. 57. Terminale Verbi punctum, et
iam ubi afformans accessit, ante affixa tolli-
ur substituto schevate: unde prius, si muta-
bile antecedat, in petocco abit; **ئىھىھ** ex
ئىھىھ *vistavit eum*, **ئىھىھ** ex **لەھىھ** *vistavat*
f. te f. **ئىھىھ** ex **لەھىھ** *vistavi vos*,
ئىھىھ ex **لەھىھ** & **ئىھىھ** ex **لەھىھ**
visitarunt ipsum, **ئىھىھ** ex **لەھىھ** *prefe-*
cit nos.

Si prius illud scheva ex vocali aliqua natum fuerit, origini sua restituitur סְדִיבָה concepi eum, ex סְדִיבָה & סְדִיבָה ex סְדִיבָה concepit s. eum, cum Rebhozo, quia oriuntur אֶתֶּבֶת concepit.

Im-

Immutabilis tamen est ante affixa:

I. Vocalis secundæ radicalis in Præteritorum
2. pers. utriusque numeri & generis, & I.
pers. plurali. אָמַרְתִּי m. & אָמַרְתִּי f. *viſi-*
taſti me, אָמַרְתִּים mascul. & אָמַרְתִּים
f. *viſitasti ipſum,* אָמַרְתִּים *viſitavimus te.*

II. Vocalis substantialis Defectivorum &
Quiescentium media radicali, אָמַרְתִּי à אָמַרְתִּי
contrivit eum.

III. Vocalis Imperativorum in omnibus
Activis, אָמַרְתִּי *crucifige eum* אָמַרְתִּי *fac*
eum, אָמַרְתִּי *collige nos,* אָמַרְתִּי *com-*
pleteſte me.

At in Pehal plur. m. vel manet, vel perit, accipi-
ente prima radicali א , אָמַרְתִּים vel etiam
 אָמַרְתִּים *pracipite mihi,* אָמַרְתִּים &
 אָמַרְתִּים *audite illum.* In Pahel autem &
Aphel. pl. m. migrat in scheva אָמַרְתִּים *adducite*
eum.

IV. Vocalis antecedens א , fœm. & א .
singul. Præteritorum in Quiescentibus tertia
radicali, אָמַרְתִּי *revelavit illa eam.* Sic

אָמַרְתִּי

תְּלַאֲזֵנָה וְתְּלַאֲזֵנִי Item תְּלַאֲזֵנָה
revelavi illum.

§. 59. Tertia ante affixa abjicitur.

Fit hoc in Præterito Pehal istius terminationis,
& in Imperativis Secundæ & Tertiæ Conjugationis,
manente ejus Zekopho, cui affixa nude coalescunt:
cum ḥtamen pro l assumitur & diphthongeseens;

תְּלַאֲזֵנָה revelavit me, תְּלַאֲזֵנָה ipsum, תְּלַאֲזֵנָה libera
nos, תְּלַאֲזֵנִי adduc eum.

Verum in Infinitivo Pehal in Jud mobile
mutatur, תְּלַאֲזֵנָה revelare eum.

In Futuris substituitur Jud quiescens in
Rebhozo, תְּלַאֲזֵנָה & תְּלַאֲזֵנָה revelabit
eum & eam.

In Pahel & Aphel Jud mobile sit,
atque obtinet analogia, mutato chebhozo
in scheva, præterquam cum תְּלַאֲזֵנָה & תְּלַאֲזֵנָה ubi
manet, תְּלַאֲזֵנִי sanavit illam, תְּלַאֲזֵנִי
servavit vos.

§. 60. Specialis anomalia est in quibus-
dam personis Verborum quiescentium
tertia.

Forma

Forma plur. masc. in ḥ vel resumit l ante o,
cui ozozo tribuit, vel addit sibi ḥ, vel præstat
utrunque simul, *حَذَّلْتُ حَذَّلْتُ*
que fierunt me.

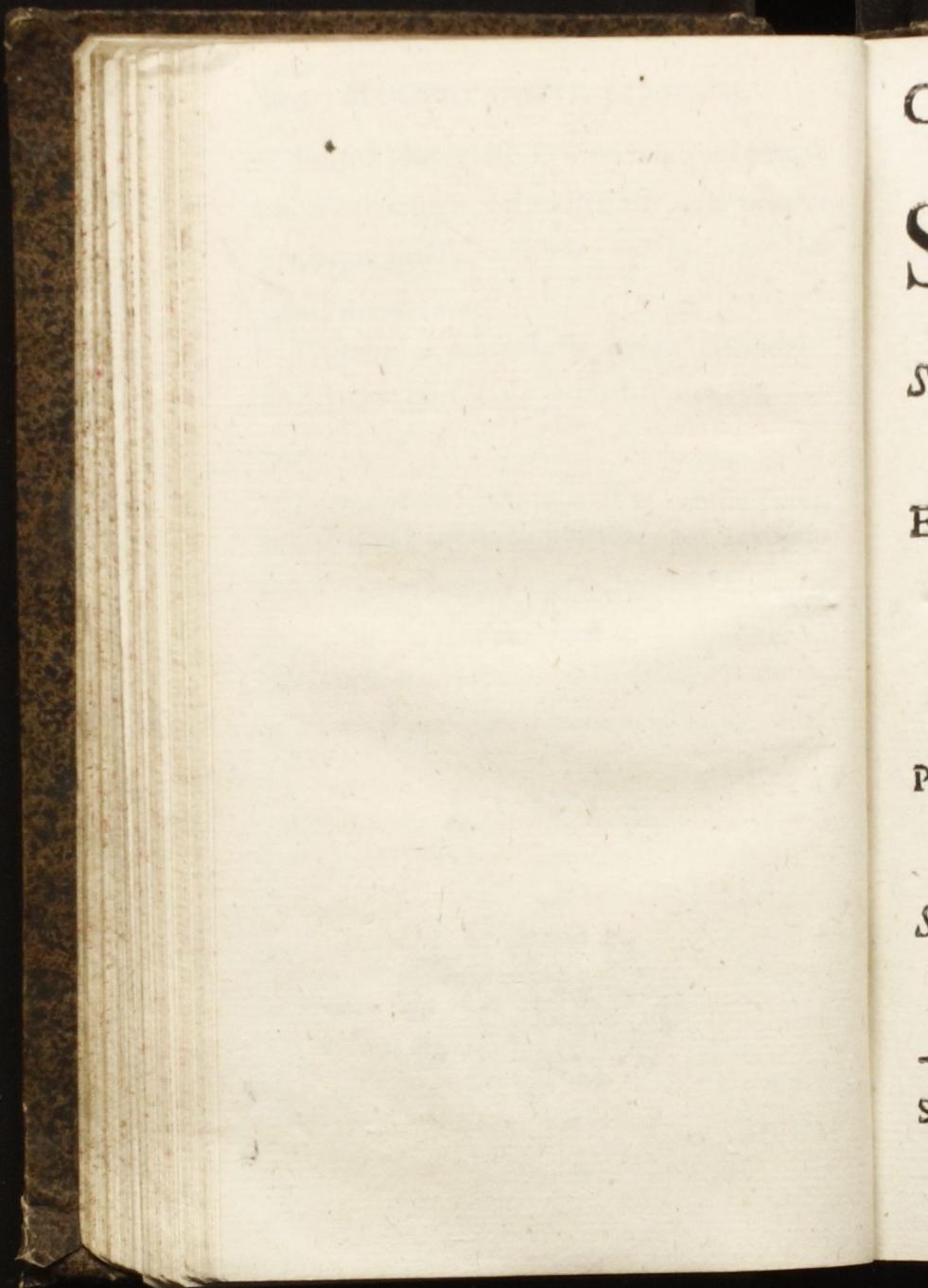
Forma plur. masc. in ق, perdit chebhozo,
& literę dat ozozo, *أَرْجَمْتُ أَرْجَمْتُ* adduxerunt
eum.

Forma plur. fœm. in ا affixa omnia (præ-
ter ا quod rebhozo postulat) per zekopho
sibi jungit, retento suo petocco *نَفْرَةً de pastæ*
sunt eam. Desinens verò in ا similiter ea
sibi copulat, chebhozo in scheva mutato,
نَفْرَةً *revelare fecerunt f. ipse.*

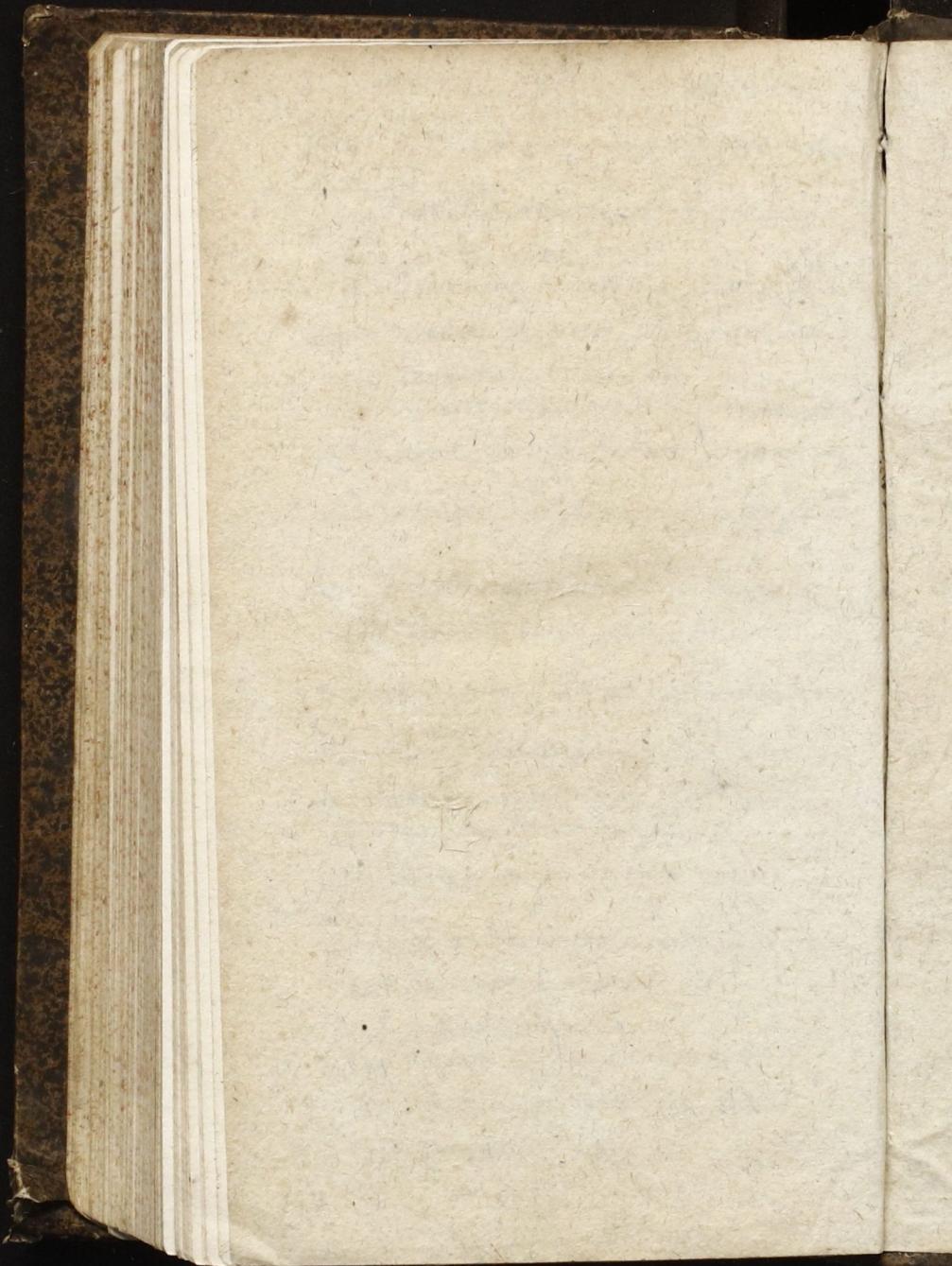
F I N I S.

118,
iua,
20
n.
ed,
am.
—
—
nia,
em,
— &
—
suat

31292

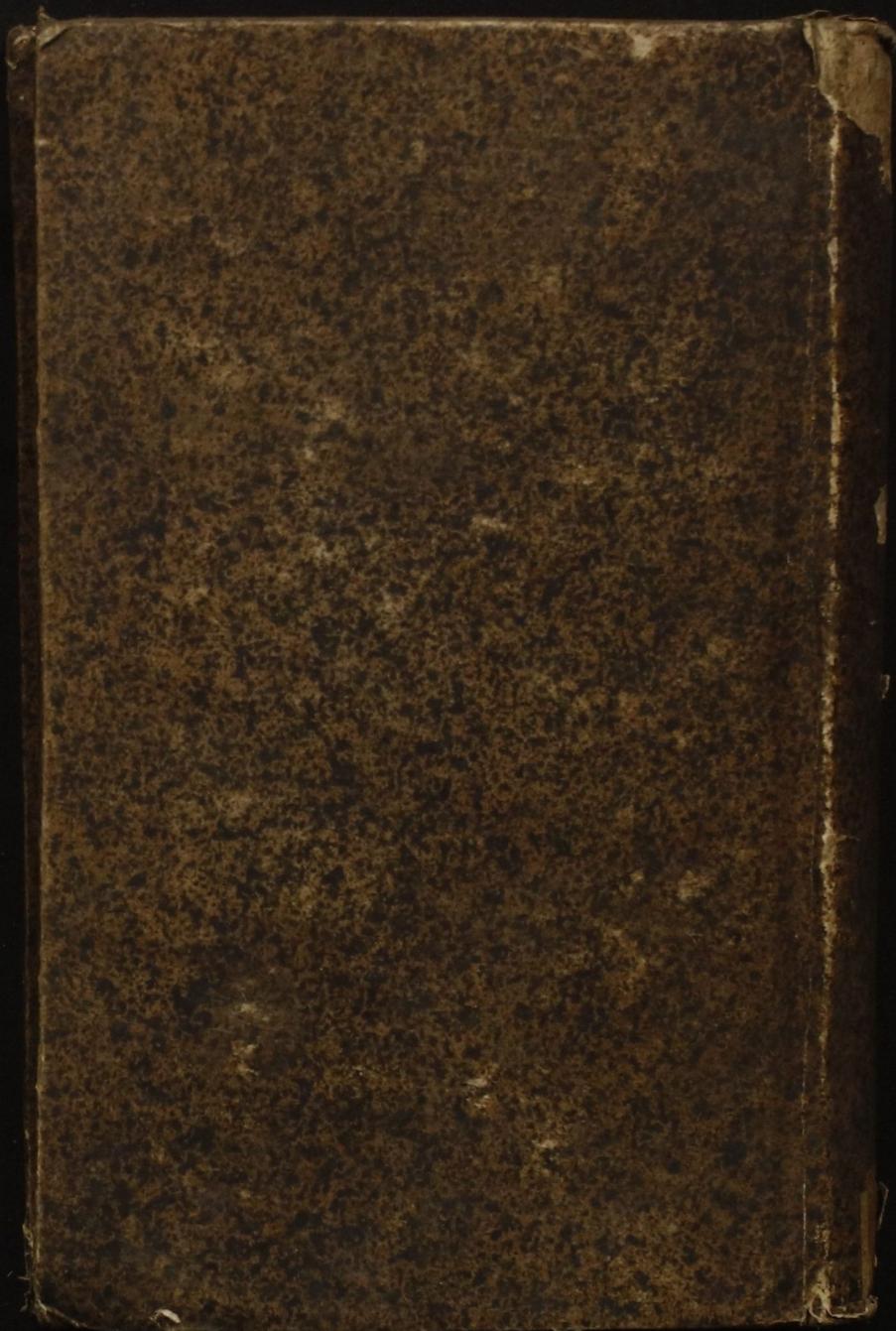
ULB Halle
007 549 385

3

5b.

l

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres

8
7
6
5
4
3
2
1
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

TINGI
ESIS
ONUM
RUM

M.

ENUM,
KNOCHII.
GERI.

IL.